

MATTA

¹ Avraham oğlu, David oğlu Yeşua Mesih'in soyağacı kitabıdır.

² Avraham İşhak'ın babasıydı, İşhak Yakov'un babasıydı, Yakov Yahuda ve kardeşlerinin babasıydı, ³ Yahuda Tamar'dan doğan Peres'le Zerah'ın babasıydı, Peres Hesron'un babasıydı. Hesron Ram'ın babasıydı, ⁴ Ram Amminadav'ın babasıydı, Amminadav Nahşon'un babasıydı, Nahşon Salmon'un babasıydı, ⁵ Salmon, Rahav'dan doğan Boaz'ın babasıydı. Boaz, Rut'tan doğan Ovet'in babasıydı. Ovet Yişay'ın babasıydı. ⁶ Yişay Kral David'in babasıydı. David, Uriya'nın karısından doğan Solomon'un babasıydı. ⁷ Solomon Rehavam'ın babasıydı. Rehavam Aviya'nın babasıydı. Aviya Asa'nın babasıydı. ⁸ Asa Yehoşafat'ın babasıydı. Yehoşafat Yoram'ın babasıydı. Yoram Uzziya'nın babasıydı. ⁹ Uzziya Yotam'ın babasıydı. Yotam Ahaz'ın babasıydı. Ahaz Hizkiya'nın babasıydı. ¹⁰ Hizkiya Manaşşe'nin babasıydı. Manaşşe Amon'un babasıydı. Amon Yoşiya'nın babasıydı. ¹¹ Yoşiya, Babil sürgünü sırasında doğan Yehoyakin ve kardeşlerinin babasıydı.

¹² Yehoyakin, Babil sürgününden sonra doğan şealtiel'in babasıydı. şealtiel Zerubbabil'in babasıydı. ¹³ Zerubbabil Avihut'un babasıydı. Avihut Elyakim'in babasıydı. Elyakim Azor'un babasıydı. ¹⁴ Azor Sadok'un babasıydı. Sadok Ahim'in babasıydı. Ahim Elihut'un babasıydı.

15 Elihut Elazar'ın babasıydı. Elazar Mattan'ın babasıydı, Mattan Yakov'un babasıydı, 16 Yakov Mariyam'ın kocası olan Yosef'in babasıydı. Mariyam'dan Mesih diye bilinen Yeşua doğdu.

17 Böylece Avraham'dan David'a kadar toplam on dört kuşak, David'den Babil'e sürgüne kadar on dört kuşak, Babil'e sürgünden Mesih'e kadar on dört kuşaktır.

18 Yeşua Mesih'in doğumu böyle oldu: Annesi Mariyam, Yosef'e nişanlıydı. Onlar henüz bir araya gelmeden önce, Mariyam'ın Kutsal Ruh'tan gebe olduğu ortaya çıktı. 19 Nişanlısı Yosef, doğru biri olduğundan ve onu halkın önünde utandırmak istemediğinden, ondan gizlice ayrılmak niyetindeydi. 20 Ama o bunları düşünürken, Efendi'nin bir meleği rüyada ona görünerek şöyle dedi: "David oğlu Yosef, Mariyam'ı kendine eş olarak almaktan korkma. Çünkü onun rahminde meydana gelen Kutsal Ruh'tandır. 21 O, bir oğul doğuracak ve adını Yeşua koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından kurtaracak olan O'dur."

22 Bütün bu olanlar, Efendi'nin peygamber aracılığıyla söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu:

23 "İşte, bir bakire gebe kalıp bir oğul doğuracak.

Adını İmmanuel koyacaklar." İmmanuel, "Tanrı bizimle" demektir.

24 Yosef uykusundan uyanınca Efendi'nin meleğinin kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Mariyam'ı eş olarak yanına aldı. 25 Ancak Yosef, ilk oğlunu doğurana dek Mariyam'a dokunmadı ve doğan çocuğa Yeşua adını verdi.

2

¹ Yeşua, Kral Hirodes'in döneminde Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde doğduğunda, doğudan yıldızbilimciler Yerusaleml'e gelip şöyle dediler:

² "Yahudilerin Kralı olarak doğan çocuk nerede? Çünkü doğuda O'nun yıldızını gördük ve O'na tapınmaya geldik." ³ Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de bütün Yerusaleml halkı da rahatsız oldu. ⁴ Halkın bütün başkâhinlerini ve yazıcılarını bir araya toplayarak onlara Mesih'in nerede doğacağını sordu. ⁵ Ona, "Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde" dediler. "Çünkü peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır:

⁶ 'Ey Beytlehem, Yahuda diyarı,

Yahuda önderleri arasında hiç de en önemsizi değilsin! Çünkü halkım İsrail'i güdecek önder senden çıkacak.' "

⁷ Sonra Hirodes gizlice yıldızbilimcileri çağırıp onlardan yıldızın tam olarak ne zaman görüldüğünü öğrendi. ⁸ Onları Beytlehem'e gönderip, "Gidin ve çocuğu dikkatle arayın" dedi. "Onu bulduğunuz zaman bana haber verin ki ben de gelip O'na tapınayım." ⁹ Yıldızbilimciler kralı dinledikten sonra kendi yollarına gittiler. İşte, doğuda gördükleri yıldız, çocuğun bulunduğu yerin üzerinde durana dek önlerinden gitti. ¹⁰ Yıldızı gördüklerinde olağanüstü bir sevinçle doldular. ¹¹ Eve girdiler ve çocuğu annesi Mariyam'la gördüler. Yere kapanıp O'na tapındılar. Hazineselerini açıp O'na hediye olarak altın, günnük ve mür sundular. ¹² Bir rüyada Hirodes'in yanına dönmemeleri konusunda uyarılınca ülkelerine başka bir yoldan döndüler.

13 Yıldızbilimciler yola çıktıktan sonra, Efendi'nin bir meleği rüyada Yosef'e görünerek şöyle dedi: "Kalk, çocukla annesini al, Mısır'a kaç ve ben sana söyleyinceye dek orada kal. Çünkü Hirodes öldürmek için çocuğu arayacak."

14 Bunun üzerine Yosef kalktı. Çocukla annesini alıp geceleyin Mısır'a gitti.

15 Hirodes'in ölümüne dek orada kaldı. Bu, Efendi'nin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu:

"Oğlum Mısır'dan çağırdım."

16 O zaman Hirodes, yıldızbilimcilerin kendisini kandırıldığını anlayınca çok öfkeleni. Onlardan öğrendiği zamanı göz önünde bulundurarak Beytlehem ve bütün yöresinde bulunan iki ve iki yaşından küçük erkek çocukların hepsini öldürttü. 17 O zaman Peygamber Yeremya tarafından bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu:

18 "Rama'da bir ses duyuldu, Ağlayış ve yas sesi, Çocukları için ağlayan Rahel Teselli edilmek istemiyor.

Çünkü onlar yok artık!"

19 Hirodes öldükten sonra Efendi'nin bir meleği, Mısır'da Yosef'e rüyada görünerek şöyle dedi:

20 "Kalk, çocuğu ve annesini al ve İsrail diyarına geri dön. Çünkü çocuğun canını almak isteyenler öldü."

21 Böylece Yosef çocukla annesini alıp İsrail diyarına geri döndü.

22 Fakat Arhelas'ın, babası Hirodes'in yerine Yahudiye'de kral olduğunu duyunca oraya gitmekten korktu. Bir rüyada uyarılması üzerine Galile

bölgesine gitti. ²³ Orada Nasıra adlı kente yerleşti. Bu, peygamberler aracılığıyla önceden bildirilen, “O’na Nasıralı denecektir” sözü yerine gelsin diye oldu.

3

¹ O günlerde Vaftizci Yuhanna Yahudiye Çölü’ne gelerek şu çağrıda bulundu: ² “Tövbe edin, çünkü Göğün Krallığı yakındır!”

³ Nitekim Peygamber Yeşaya aracılığıyla sözü edilen kişi Yuhanna’dır. Yeşaya şöyle demişti:
“Çölde yükselen ses, ‘Efendi’nin yolunu hazırlayın!

Geçecek olduğu patikaları düzleyin’ diyor.”

⁴ Yuhanna’nın deve tüyünden yapılmış giysisi ve belinde deri bir kuşağı vardı. Yiyeceği çekirge ve yaban balıydı. ⁵ Yerusaleml, bütün Yahudiye ve Yarden yöresinin halkı ona geliyordu. ⁶ Halk günahlarını itiraf ederek onun tarafından Yarden Irmağı’nda vaftiz ediliyordu.

⁷ Fakat Yuhanna, birçok Ferisi’yle Saduki’nin vaftiz olmak için geldiklerini görünce onlara şöyle dedi: “Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmanız için sizi kim uyardı? ⁸ Bu nedenle artık tövbeye layık meyveler verin! ⁹ Kendi kendinize, ‘Biz Avraham’ın çocuklarıyız’ diye düşünmeyin. Size şunu söyleyeyim: Tanrı, Avraham’a şu taşlardan da çocuk yaratabilir. ¹⁰ Şimdiden balta ağaçların köküne dayanmış durumda. Bu nedenle iyi meyve vermeyen her ağaç kesilir ve ateşe atılır.

¹¹ “Aslında ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum, ama benden sonra gelen benden daha güçlüdür. Ben O’nun çarıklarını çıkarmaya bile layık

değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek.
12 Yabası elindedir. Harman yerini iyice temizleyip buğdayını ambarda toplayacak, samanı ise sönmez ateşte yakacaktır.”

13 Sonra Yeşua, Yuhanna tarafından vaftiz edilmek üzere Galile'den Yarden Irmağı'na geldi.

14 Ama Yuhanna, “Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekirken sen mi bana geliyorsun?” diyerek O'na engel olmak istedi.

15 Ama Yeşua ona şöyle yanıt verdi: “**Şimdi buna razı ol! Çünkü doğru olan her şeyi bu şekilde uygulamamız gerekir.**” Sonra Yuhanna bunu kabul etti.

16 Yeşua vaftiz olur olmaz sudan çıktı. İşte, o sırada gökler açıldı. Yeşua, Tanrı'nın Ruhu'nun bir güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü.

17 Göklerden gelen bir ses, “İşte, kendisinden hoşnut olduğum sevgili Oğlum budur” dedi.

4

1 Sonra Yeşua, İblis tarafından denenmek üzere Ruh tarafından çöle götürüldü. 2 Kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı. 3 Ayartıcı gelip O'na, “Eğer Tanrı'nın Oğlu'ysan, şu taşlara ekmek olmasını buyur” dedi.

4 Yeşua ona şöyle yanıt verdi: “**İnsan yalnız ekmele yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar' diye yazılmıştır.**”

5 Sonra İblis O'nu kutsal kente götürdü. O'nu tapınağın tepesine çıkarıp, 6 “Eğer sen Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini aşağı at” dedi, “Çünkü şöyle yazılmıştır:

‘Tanrı senin için meleklerine buyruk verecek.’
‘Ayağın bir taşa çarpmasın diye
Seni elleri üzerinde taşıyacaklar.’ ”

⁷ Yeşua İblis’e şöyle yanıt verdi: **“Yine, ‘Tanrın Efendi’yi denemeyeceksin’ diye yazılmıştır.”**

⁸ Yine İblis O’nu çok yüksek bir dağa çıkardı. O’na dünyanın bütün krallıklarını ve görkemini gösterdi.
⁹ “Eğer yere kapanıp bana taparsan, bunların hepsini sana vereceğim” dedi.

¹⁰ Sonra Yeşua ona, **“Çekil git Şeytan! Çünkü; ‘Tanrın Efendi’ye tapınacaksınız ve yalnız O’na hizmet edeceksiniz’ diye yazılmıştır.”**

¹¹ Sonra İblis Yeşua’yı terk edip gitti. Melekler gelip O’na hizmet ettiler.

¹² Yeşua, Yuhanna’nın tutuklandığını duyunca Galile’ye döndü.

¹³ Nasıra’dan ayrılıp Zevulun ve Naftali yöresinde, Galile Gölü kıyısındaki Kefarnahum’a yerleşti. ¹⁴ Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

¹⁵ “Zevulun ve Naftali diyarı,
Yarden Irmağı’nın ötesinde, denize doğru, Ulusların Galilesi!

¹⁶ Karanlıkta oturan halk büyük bir ışık gördü.
Ölümün gölgelediği diyarda Yaşayanlara ışık doğdu.”

¹⁷ O günden itibaren Yeşua şu çağrıda bulunmaya başladı: **“Tövbe edin! Çünkü Göğün Krallığı yaklaştı.”**

¹⁸ Yeşua, Galile Gölü kıyısında yürürken iki kardeşi gördü. Petrus diye anılan Simon ve kardeşi Andreas denize ağ atıyordu. Çünkü onlar

balıkçıydı. ¹⁹ Onlara, “Ardımdan gelin, sizi insan tutan balıkçılar yapacağım” dedi.

²⁰ Hemen ağlarını bırakıp O’nun ardından gittiler.

²¹ Oradan giderken, diğer iki kardeşi, Zebedi’nin oğulları Yakov ve kardeşi Yuhanna’yı gördü. Babaları Zebedi’yle birlikte teknede ağlarını onarıyorlardı.

²² Onları da çağırdı. Hemen tekneyi ve babalarını bırakıp Yeşua’nın ardından gittiler.

²³ Yeşua, havralarda öğreterek, krallığın Müjdesi’ni duyurarak, halk arasındaki her hastalığı, her illeti iyileştirerek bütün Galile’yi dolaştı. ²⁴ O’nunla ilgili haber bütün Suriye’ye yayıldı. Türlü hastalıklara yakalanmış tüm hastaları, eziyet çekenleri, iblise tutulmuş olanları, saralıları, felçlileri O’na getirdiler; hepsini iyileştirdi. ²⁵ Galile, Dekapolis, Yerusaleml, Yahudiye ve Yarden Irmağı’nın ötesinden gelen büyük kalabalıklar O’nu izliyordu.

5

¹ Yeşua kalabalıkları görünce dağa çıktı. Oturunca öğrencileri yanına geldi. ² Onlara şöyle öğretmeye başladı:

³ “Ne mutlu ruhta yoksul olanlara! Çünkü Cen-
netin Krallığı onlarındır. ⁴ Ne mutlu yas tutanlara,
Çünkü onlar teselli edilecekler. ⁵ Ne mutlu yu-
muşak huylulara! Çünkü onlar yeryüzünü miras
alacaklar.

⁶ Ne mutlu doğruluk için acıkıp susayanlara!
Çünkü onlar doyurulacaklar.

⁷ Ne mutlu merhametli olanlara!
Çünkü onlar merhamete kavuşacaklar.

8 Ne mutlu yüreği temiz olanlara! Çünkü onlar Tanrı'yı görecekler.

9 Ne mutlu barış yapıcısına!

Çünkü onlara Tanrı'nın çocukları denilecek.

10 Ne mutlu doğruluk uğruna zulme uğrayanlara, Çünkü Cennetin Krallığı onlarındır.

11 Benim uğruma insanlar size sövüp zulmettiğinde, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söylediklerinde ne mutlu size. **12** Sevinin, artan ölçüde sevinç duyun! Çünkü gökteki ödülünüz büyüktür. Sizden önceki peygamberlere de böyle zulmettiler.

13 Yeryüzünün tuzu sizsiniz. Ama tuz tadını yitirirse, nasıl ona yeniden tuz tadı verilebilir? Artık dışarı atılıp insanların ayakları altında çğnenmekten başka hiçbir işe yaramaz.

14 Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepede bulunan kent gizlenemez. **15** Kandili yakıp tahıl ölçeğinin altına kim koyar? Tersine, kandillğe koyulur ve böylece evde bulunan herkese ışık verir. **16** Işığınız insanların önünde öyle parlansın ki, iyi işlerinizi görüp gökteki Babanız'ı yüceltsinler.

17 Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim. **18** Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök ortadan kalkmadan, her şey gerçekleşmeden, Kutsal Yasa'dan küçük bir harf ya da bir nokta bile yok olmayacaktır. **19** Bu nedenle, kim bu en küçük buyruklardan birini çğner ve başkalarına bunu yapmayı öğretirse, Göğün Krallığı'nda en küçük olarak anılacak ama bu buyrukları kim yerine getirir ve başkalarına öğretirse, Göğün Krallığı'nda büyük olarak anılacak. **20** Size

şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz yazıcılarınkenden ve Ferisiler'inkenden üstün olmadıkça, Cennetin Krallığı'na giremezsiniz!

21 Atalarımıza, 'Öldürmeyeceksin, adam öldüren yargılanacak' dendiğini duydunuz. 22 Ama ben size diyorum ki, kardeşine nedensiz yere öfkelenen herkes yargılanacaktır. Kim kardeşine boş kafa derse, Yüksek Kurul'da yargılanacaktır. Kim kardeşine ahmak derse cehennem ateşiyle karşı karşıya kalacaktır.

23 Bu nedenle sunakta adak sunarken kardeşinin sana karşı bir şikayeti olduğunu anımsarsan, 24 adağını orada sunağın önünde bırak, git önce kardeşinle barış, sonra gel adağını sun. 25 Senden davacı olanla daha yoldayken hemen anlaş. Diğer türlü o kişi seni yargıca, yargıç da gardiyana teslim edebilir; en sonunda da zindana atılabilirsin. 26 Sana doğrusunu söyleyeyim, borcunun tamamını ödmeden oradan asla çıkamazsın.

27 'Zina etmeyeceksin' dendiğini duydunuz. 28 Ama ben size diyorum ki, bir kadına şehvetle bakan her adam, onunla zaten kalbinde zina etmiş olur. 29 Sağ gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkarıp at. Çünkü beden bir üyesinin yok olması, bütün beden cehenneme atılmasından iyidir. 30 Sağ elin günah işlemene neden olursa, onu kesip at. Çünkü bütün bedeninin cehenneme atılmasındansa, bir üyenin yok olması daha iyidir.

31 Ayrıca, 'Kim karısını boşarsa, ona boşanma belgesi versin' denilmiştir.

³² Ama ben size diyorum ki, karısını fuhuş dışında bir nedenle boşayan, onu zinaya sürüklemiş olur. Boşanmış kadınla evlenen de zina etmiş demektir.

³³ Yine atalarımıza, ‘Yalan yere yemin etmeyeceksin, ama Efendi’nin önünde içtiğin yeminleri yerine getireceksin’ dendiğini duydunuz. ³⁴⁻³⁵ Ama ben size diyorum ki, hiç yemin etmeyin: Ne gök üzerine, çünkü orası Tanrı’nın tahtıdır; ne de yer üzerine, çünkü orası Tanrı’nın ayaklarının taburesidir; ne de Yeruşalem üzerine, çünkü orası Büyük Kral’ın kentidir. ³⁶ Başınızın üzerine de yemin etmeyeceksin, çünkü saçınızın tek telini ak veya kara edemezsiniz. ³⁷ ‘Evet’iniz ‘evet’ ve ‘hayır’ınız ‘hayır’ olsun. Ötesi Şeytan’dandır.

³⁸ ‘Göze göz, dişe diş’ dendiğini duydunuz. ³⁹ Ama ben size diyorum ki, kötü olana karşı koymayın. Sağ yanağınıza vurana, ötekini de çevirin. ⁴⁰ Biri gömleğinizi almak için size karşı dava açarsa, ceke-tinizi de verin. ⁴¹ Sizi bin adım yol yürümeye zorlayanla siz iki bin adım yürüyün. ⁴² Sizden dileyenlere verin, ödünç isteyeniyi geri çevirmeyin.

⁴³ ‘Komşunu seveceksin ve düşmanından nefret edeceksin’ dendiğini duydunuz. ⁴⁴ Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size lanet edenleri siz kutsayın. Sizden nefret edenlere siz iyilik edin. Onlar için dua edin. ⁴⁵ Öyle ki gökteki Babanız’ın oğulları olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmuru hem doğruların hem doğru olmayanların üzerine yağdırır. ⁴⁶ Eğer yalnızca sizi sevenleri severseniz,

bundan ne ödülünüz olur? Vergi görevlileri bile aynı şeyi yapmıyor mu? ⁴⁷ Yalnızca dostlarınıza selam verirseniz, fazladan ne yapmış olursunuz? Vergi görevlileri bile aynı şeyi yapmıyor mu? ⁴⁸ Bu nedenle, gökteki Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun.”

6

¹ “İyilik yaparken gösteriş yapmaktan kaçının. Yoksa gökteki Babanız’ın ödülünden yoksun kalırsınız. ² Bu nedenle, birisine yardım ettiğinizde bunu borazan çalarak yapmayın. İkiyüzlüler insanların övgüsünü kazanmak için havralarda ve sokaklarda böyle yaparlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri aldılar. ³ Siz sadaka verirken, sol eliniz sağ elinizin ne yaptığını bilmesin. ⁴ Öyle ki, yaptığımız iyilik gizli kalsın. Gizlice yapılanı gören Babanız sizi açıkça ödüllendirecektir.”

⁵ “Dua ettiğinizde ikiyüzlüler gibi olmayın. Çünkü onlar kendilerini herkese göstermek için havralarda ve sokakların başlarında durup dua etmeyi severler. Kesinlikle, size söylüyorum ki, onlar ödülleri almışlardır. ⁶ Ama siz dua ettiğinizde iç odanıza girin ve kapınızı kapayarak gizlide olan Babanız’a dua edin. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi açıkça ödüllendirecektir. ⁷ Dua ettiğinizde, putperestler gibi boş söz tekrarı yapmayın. Çünkü onlar çok söz söylemekle seslerini duyurabileceklerini sanırlar. ⁸ Bu nedenle siz onlar gibi olmayın. Çünkü Babanız neye ihtiyacınız olduğunu siz daha O’ndan dilemeden önce bilir.

9 Siz şöyle dua edin:

“ ‘Gökteki Babamız, adın kutsal tutulsun.

10 Krallığın gelsin.

Gökte olduğu gibi yeryüzünde de senin isteğin olsun.

11 Bugün bize günlük ekmeğimizi ver.

12 Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, Sen de bizim suçlarımızı bağışla.

13 Denenmemize izin verme, Bizi kötü olandan kurtar.

Çünkü krallık, güç ve yücelik sonsuza dek senindir! Amin.”

14 “Başkalarının suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizin suçlarınızı bağışlar. 15 Ama siz insanların suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz.”

16 “Ayrıca oruç tuttuğunuz zaman, ikiyüzlüler gibi surat asmayın. Onlar oruçlu oldukları anlaşılın diye kendilerine perişan bir görünüm verirler. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri aldılar. 17 Ama siz, oruç tuttuğunuz zaman, başınıza yağ sürüp yüzünüzü yıkayın. 18 Öyle ki, orucunuz insanlar tarafından değil, gizlide olan Babanız tarafından görülsün. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir.”

19 “Kendinize, güve ve pasın yiyip bitirdiği, hırsızların girip çaldığı, yeryüzünde hazineler biriktirmeyin. 20 Bunun yerine kendinize gökte hazineler biriktirin. Orada ne güve ne pas yiyip bitirir ne de hırsızlar girip çalar. 21 Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.”

22 “Bedenin ışığı gözdür. Bu nedenle gözünüz sağlamsa, tüm bedeniniz ışıkla dolar. 23 Ama

gözünüz kötüyse, tüm bedeniniz karanlıkla dolar. Buna göre, içinizdeki ışık karanlıksa, ne büyüktür o karanlık!”

24 “Hiç kimse iki efendiye hizmet edemez. Çünkü ya birinden nefret edip diğerini sever, ya da birine bağlanıp öbürünü küçümser. Hem Tanrı’ya, hem de paraya hizmet edemezsiniz. 25 Bu nedenle size derim ki: ‘Ne yiyip ne içeceğiz?’ diye yaşamınız için, ‘Ne giyeceğiz?’ diye bedeniniz için kaygılanmayın. Yaşam yemekten, beden de giyimden daha önemli değil mi? 26 Bakın gökte uçan kuşlar ne ekerler ne biçerler ne de ambarda yiyecek biriktirirler. Göksel Babanız onları besler. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz?”

27 “Hanginiz kaygılanmakla ömrüne bir an ekleyebilir? 28 Giyim konusunda neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının, nasıl büyüdüğünü bir düşünün. Ne çalşırlar ne de iplik eğirirler. 29 Yine de size şunu söyleyeyim, Solomon bile bütün görkemine karşın bunlardan biri gibi giyinmiş değildi. 30 Bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı’nın, sizi de giydireceği çok daha belli değil mi, ey kit imanlılar?”

31 “Bunun için, ‘Ne yiyeceğiz?’, ‘Ne içeceğiz?’ ya da ‘Neyle giyineceğiz?’ diyerek kaygılanmayın. 32 Çünkü uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa göksel Babanız tüm bunlara ihtiyacınız olduğunu bilir. 33 Siz ilk olarak Tanrı’nın Krallığı’nı ve O’nun doğruluğunu arayın, o zaman bütün bunlar da size verilecektir. 34 Bu nedenle yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün sıkıntısı kendine yeter.”

7

1 “Yargılamayın ki, yargılanmayasınız. 2 Çünkü hangi yargıyla yargıyorsanız aynı yargıyla yargılanacaksınız. Hangi ölçekle verirseniz aynı ölçekle alacaksınız. 3 Neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği göz ardı edersin? 4 Kendi gözünde mertek varken kardeşine nasıl olur da ‘İzin ver gözündeki çöpü çıkarayım’ dersin? 5 Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar ki, sonra kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görebilirsin.”

6 “Kutsal olanı köpeklere vermeyin. İncilerinizi domuzların önüne atmayın. Yoksa onları ayakları altında çiğnedikten sonra dönüp sizi paramparça edebilirler.”

7 “Dileyin, size verilecektir. Arayın, bulacaksınız. Kapıyı çalın size açılacaktır. 8 Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır. 9 Hangi biriniz kendisinden ekmek isteyen oğluna taş verir? 10 Ya da balık isterse, ona yılan verir? 11 Eğer kötü olan sizler çocuklarınıza iyi armağanlar vermeyi biliyorsanız, gökteki Babanız’ın kendisinden dileyenlere iyi şeyler vereceği çok daha kesin değil mi? 12 Bu nedenle, insanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara aynı biçimde davranın. Çünkü Kutsal Yasa’nın ve peygamberlerin sözlerinin toplamı budur.”

13 “Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Oradan girenler çoktur. 14 Yaşama götüren kapı dar, yol da çetindir! Onu bulanlar azdır.”

15 “Kuzu postuna bürünerek gelen sahte peygamberlerden sakının. Onlar özde yırtıcı kurtlardır. 16 Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. Dikenli bitkilerden üzüm, devedikenlerinden incir toplanabilir mi?

17 Bunun gibi, her iyi ağaç iyi meyve verir, kötü ağaç ise kötü meyve verir. 18 İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve veremez. 19 İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. 20 Bu nedenle onları meyvelerinden tanıyacaksınız.”

21 “Bana, ‘Efendim, Efendim’ diyen herkes Cenetin Krallığı'na girmeyecek, ancak göklerdeki Babam'ın isteğini yerine getiren girecektir. 22 O gün birçokları bana, ‘Efendim, Efendim! Biz senin adıyla peygamberlik etmedik mi? Senin adıyla iblisleri kovmadık mı? Ve senin adıyla pek çok büyük işler yapmadık mı?’ diyecekler. 23 O zaman ben de onlara, ‘Ben sizi hiç tanımadım. Benden uzak durun siz ey kötülük yapanlar!’ diyeceğim.”

24 “Bu sözlerimi duyup uygulayan herkes, evini kaya üzerine kuran bilge adama benzer. 25 Yağmur yağar, seller gelir, yeller eser ve o eve saldırır ama ev yıkılmaz. Çünkü kaya üzerine kurulmuştur. 26 Bu sözlerimi duyup da uygulamayan herkes, evini kum üzerine kuran budala adama benzer. 27 Yağmur yağar, seller gelir, yeller eser ve o eve saldırır. Ev yıkılır ve çöküşü de korkunç olur.”

28 Yeşua konuşmasını bitirince, halk O'nun öğretişi karşısında şaşkınlık içinde kaldı. 29 Çünkü onlara kendi yazıcıları gibi öğretmiyor, yetkili biri gibi öğretiyordu.

8

¹ Yeşua dağdan indiğinde, büyük bir kalabalık O'nu izliyordu.

² İşte, cüzamlı bir adam yanına gelip, “Efendim, istersen beni temiz kılabilirsin” diyerek O'na tapındı.

³ Yeşua elini uzatıp ona dokunarak, “İsterim, temiz ol” dedi. Adam o an cüzamdan temizlendi.

⁴ Yeşua ona, “Bak, kimseye bir şey söyleme. Git, kendini kâhine göster ve cüzamdan temizlendiğini onlara tanıklık etmek için Moşe'nin buyurduğu sunuyu sun” dedi.

⁵ Yeşua Kafarnahum'a vardığında, bir yüzbaşı gelip O'na yalvardı.

⁶ “Efendim, uşağım evde felçli, acı içinde yatıyor” diyerek yardım istedi.

⁷ Yeşua, “Gelip onu iyileştireceğim” dedi.

⁸ Yüzbaşı, “Efendim, evime girmene layık değilim” diye karşılık verdi. “Sen sadece bir söz söyle uşağım iyileşir. ⁹ Çünkü ben de buyruk altında bir adamım, emrimde askerlerim var. Birine ‘Git’ derim, gider; diğerine ‘Gel’ derim, gelir; köleme ‘Şunu yap’ derim, o da yapar.”

¹⁰ Yeşua duyduğu bu sözlere hayran kaldı. Ardından gelenlere şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, İsrail’de bile bu kadar büyük imanı olan birisini görmedim. ¹¹ Size şunu söyleyeyim, doğudan ve batıdan birçokları gelecek ve Avraham’la, İshak’la ve Yakov’la Cennetin Krallığı’nda sofraya oturacaklar. ¹² Ama bu Krallığın çocukları dışarıdaki karanlığa atılacak. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacak.” ¹³ Yeşua

yüzbaşıya, “**Yoluna git. İnanmışın gibi olsun**” dedi. Ve uşak o saatte iyileşti.

14 Yeşua Petrus’un evine geldiğinde, onun kaynanasının ateşler içinde yattığını gördü. 15 Eline dokunduğunda ateş bedenini terk etti. Böylece kadın kalkıp Yeşua’ya hizmet etti. 16 Akşam olunca, iblise tutulmuş birçok kişileri O’na getirdiler. Kötü ruhları tek sözle kovdu ve hasta olanların hepsini iyileştirdi. 17 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: “Zayıflıklarımızı O kaldırdı, hastalıklarımızı O yükledi.”

18 Yeşua, çevresindeki büyük kalabalığı görünce, karşı tarafa geçilmesini buyurdu.

19 Yazıcılardan birisi gelip O’na, “Öğretmenim, nereye gidersen peşinden geleceğim” dedi.

20 Yeşua ona, “**Tilkilerin inleri, kuşların yuvaları var, ama İnsanoğlu’nun başını yaslayacak bir yeri yok**” dedi.

21 Öğrencilerinden biri O’na, “Efendim, önce gidip babamı gömmeme izin ver” dedi.

22 Ama Yeşua ona, “**Ardımdan gel! Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsünler**” dedi.

23 Yeşua tekneye binince öğrencileri de O’nu izledi. 24 Denizde ansızın şiddetli bir fırtına koptu. Öyle ki, dalgalar teknenin üzerinden aşırıyordu. O sırada Yeşua uyuyordu. 25 Öğrencileri yanına gelip O’nu uyandırarak, “Efendimiz kurtar bizi, yoksa öleceğiz!” dediler.

26 Onlara, “**Neden korkuyorsunuz, ey kıt imanlılar?**” dedi. Sonra kalktı, rüzgârı ve denizi azarladı. Ve ortalık süt liman oldu.

²⁷ Öğrenciler şaşkınlık içinde kaldılar. “Bu nasıl bir adam ki, rüzgâr da deniz de O’na itaat ediyor?” dediler.

²⁸ Yeşua karşı yakadaki Gadaralılar’ın memleketine vardı. Orada O’nu mezarlık mağaralardan öfkeyle çıkan iblislere tutsak iki kişi karşıladı. Bu kişiler o kadar tehlikeliydi ki oradan kimse geçemiyordu. ²⁹ Yeşua- ’ya, “Ey Tanrı’nın Oğlu Yeşua, bizden ne istiyorsun?” diye bağıldılar. “Buraya, vaktinden önce bize eziyet etmek için mi geldin?” ³⁰ Onlardan uzakta otlayan bir domuz sürüsü vardı. ³¹ İblisler, “Bizi kovacaksan, şu domuz sürüsüne gitmemize izin ver” diyerek O’na yalvardılar.

³² Onlara, “**Gidin!**” dedi.

İblisler adamlardan çıkıp domuz sürüsünün içine girdiler. İşte o an, bütün sürü uçurumdan denize atlayarak boğuldu. ³³ Onları güdenler kaçıp kente gittiler. İblise tutulmuş adamların başına gelenler de dahil olmak üzere olup biten her şeyi anlattılar. ³⁴ Ardından bütün kent Yeşua’yı karşılamaya çıktı. On’u gördüklerinde bölgelerinden ayrılması için yalvardılar.

9

¹ Yeşua bir tekneye binip karşı yakaya geçti ve kendi kentine geldi.

² O’na döşek üzerinde felçli bir adam getirdiler. Onların imanını gören Yeşua felçliye, “**Cesur ol oğlum! Günahların bağışlandı**” dedi.

³ Bunun üzerine bazı yazıcılar kendi içlerinden, “Bu adam küfrediyor” dediler.

4 Onların bu düşüncelerini bilen Yeşua dedi ki, “Neden yüreğinizde bu türden kötü düşüncelere yer veriyorsunuz? 5 Hangisi daha kolay, ‘Günahların bağışlandı’ demek mi, yoksa ‘Kalk, yürü’ demek mi? 6 Ama İnsanoğlu’nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilmelisiniz.” Sonra felçliye, “Kalk, döşeğini topla ve evine git” dedi.

7 O da kalkıp evine gitti. 8 Halk bunu görünce şaşkınlık içinde kaldı. İnsana böyle bir yetki vermiş olan Tanrı’yı yücelttiler.

9 Yeşua oradan geçerken vergi toplama yerinde oturan Matta adında bir adam gördü. Ona “Beni izle” dedi. Adam da kalkıp Yeşua’nın ardından gitti. 10 Yeşua onun evinde sofrada otururken, birçok vergi görevlisi ve günahkâr gelip O’nunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturdu. 11 Ferisiler bunu görünce öğrencilerine, “Sizin öğretmeniniz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?” dediler.

12 Yeşua bunu işitince onlara, “Sağlıklı olanların değil, hastaların hekime ihtiyacı var” dedi.

13 “Siz gidin de şunun ne anlama geldiğini öğrenin: ‘Ben kurban değil, merhamet isterim’, çünkü ben doğruları değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.”

14 O sırada Yuhanna’nın öğrencileri Yeşua’ya gelip, “Biz ve Ferisiler sık sık oruç tutarken neden senin öğrencilerin oruç tutmuyor?” dediler.

15 Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: “Güvey yanlarındayken arkadaşları yas tutabilir mi? Ama güveyin yanlarından alınacağı günler gelecek ve o

zaman oruç tutacaklar. ¹⁶ Hiç kimse eski giysiyi yeni bir kumaş parçasıyla yamamaz. Çünkü yeni kumaş çeker, yama giysiden kopar ve delik daha beter olur. ¹⁷ İnsanlar yeni şarabı eski tulumlara koymazlar, yoksa tulumlar patlar, şarap dökülür, tulumlar da mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara koyulur ve böylece ikisi de korunmuş olur.”

¹⁸ Yeşua bunları onlara anlatırken, bir havra yöneticisi gelip O'nun önünde tapınarak, “Kızım az önce öldü, ama gelip elini onun üzerine koyarsan dirilecektir” dedi.

¹⁹ Yeşua kalkıp öğrencileriyle birlikte onun ardından gitti. ²⁰ Tam o sırada on iki yıldır kanaması olan bir kadın Yeşua'nın ardından gelip giysisinin püskülüne dokundu. ²¹ Çünkü içinden, “Giysisine bir dokunsam, iyileşirim” diyordu.

²² Yeşua ardına dönüp onu görünce, “Kızım, cesur ol! İmanın seni iyileştirdi” dedi. Ve kadın o saatte iyileşti.

²³ Yeşua, yöneticinin evine girip kaval çalanları ve gürültülü kalabalığı görünce, ²⁴ onlara, “Çekilin, kız ölmedi, uyuyor” dedi.

Onlar O'nunla alay ettiler. ²⁵ Kalabalık dışarı çıkarıldıktan sonra, Yeşua içeri girdi. Kızın elinden tuttu ve kız ayağa kalktı. ²⁶ Bu haber bütün o bölgeye yayıldı.

²⁷ Yeşua oradan geçerken, iki kör, “Bize merhamet et, ey David Oğlu!” diye haykırarak O'nun ardından gittiler. ²⁸ Eve girince körler yanına geldi. Yeşua onlara, “Bunu yapabileceğime inanıyor musunuz?” diye sordu.

Ona, “Evet, Efendimiz inanıyoruz” dediler.

²⁹ Sonra gözlerine dokunarak, “İmanınıza göre olsun” dedi. ³⁰ Ve körlerin gözleri açıldı. Yeşua, “Sakın, bunu kimse bilmesin” diyerek onları sıkı sıkıya uyardı. ³¹ Ama onlar çıkıp Yeşua’yla ilgili haberi tüm bölgelerine yaydılar.

³² Onlar dışarı çıkarken, Yeşua’ya iblise tutulmuş dilsiz bir adam getirdiler. ³³ İblis kovulduğunda adamın dili çözüldü. Kalabalık hayret içindeydi, “İsrael’de böyle bir şey hiç görülmemiştir!” diyordu.

³⁴ Ama Ferisiler, “İblisleri iblislerin önderi aracılığıyla kovuyor” diyorlardı.

³⁵ Yeşua bütün kent ve köyleri dolaşarak havralarda öğretiyor, göksel krallığın Müjdesi’ni duyuruyor, halk arasındaki her hastalığı ve her illeti iyileştiriyordu. ³⁶ Kalabalıkları görünce, onlara acıdı. Bitkin ve dağılmış, çobansız koyunlar gibiydiler. ³⁷ Sonra öğrencilerine, “Ürün gerçekten bol ama işçiler az. ³⁸ Bu nedenle, ürünün sahibi olan Efendi’ye ürününü toplayacak işçiler göndersin diye dua edin.” dedi.

10

¹ Yeşua on iki öğrencisini yanına çağırıp onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi. Onlar böylece kötü ruhları kovacak, her hastalığı, her illeti iyileştirecekti. ²⁻⁴ Bu on iki öğrencinin adları şöyledir; Birincisi, Petrus diye bilinen Simon, kardeşi Andreas, Zebedi’nin oğulları Yakov ve Yuhanna, Filipus; Bartalmay; Tomas, vergi görevlisi Matta, Alfay oğlu Yakov ve Taday, Yurtsever Simon ve Yeşua’ya ihanet eden Yahuda İskariot.

⁵ Yeşua bu on iki öğrencisini şu buyrukla halkın arasına gönderdi: “Öteki ulusların arasına girmeyin. Samariyalılar’ın hiçbir kentine de uğramayın. ⁶ Bunun yerine, İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gidin. ⁷ Gittiğiniz yerlerde, ‘Cennetin Krallığı’nın yaklaştığını bildirin. ⁸ Hastaları iyileştirin, cüzamlıları temizleyin ve iblisleri kovun. Bedelsiz aldınız, öyleyse bedelsizce verin. ⁹ Kuşağınıza altın, gümüş ya da bakır para koymayın. ¹⁰ Yolculuğunuz için ne torba ne yedek kıyafet ne çarık ne de değnek alın. Çünkü işçi yemeğini hak eder. ¹¹ Hangi kent ya da köye girerseniz, orada saygın birini bulun ve yola çıkana dek onunla kalın. ¹² Evine girerken evdekilere esenlik dileyin. ¹³ Evinde yaşayanlar buna layıkça dilediğiniz esenlik onlarla olsun; eğer layık değillerse, esenliğiniz size geri dönsün. ¹⁴ Sizi kabul etmez ve sözlerinizi dinlemezlerse o evden ya da o kentten ayrılırken, ayaklarınızın tozunu silkin. ¹⁵ Size doğrusunu söyleyeyim, yargı gününde o kentin durumu Sodom ve Gomora bölgesinin durumundan beter olacaktır.

¹⁶ “İşte, sizi koyunlar gibi kurtların arasına gönderiyorum. Bu nedenle yılan gibi akıllı, güvercin gibi saf olun. ¹⁷ Ama insanlardan sakının. Çünkü sizi mahkemelere verecek, havralarında kırbaçlayacaklar. ¹⁸ Evet benim yüzümden, valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara ve uluslara tanıklık edeceksiniz. ¹⁹ Ama sizi mahkemeye çıkardıklarında neyi nasıl söyleyeceğinizi düşünerek kaygılanmayın. Çünkü söylemeniz gerekenler o saatte size bildirilecek.

20 Çünkü konuşan siz değil, sizin aracılığınızla Babanız'ın Ruhu olacak.”

21 “Kardeş, kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babalarına başkaldıracak ve onları öldürtecek. 22 Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kişi kurtulacaktır. 23 Bir kentte size zulmettiklerinde, öbürüne kaçın. Çünkü size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu gelinceye dek İsrail kentlerinin tümünü dolaşmış olmayacaksınız.”

24 “Öğrenci öğretmeninden, hizmetkâr da efendisinden üstün değildir.

25 Öğrencinin öğretmeni gibi, hizmetkârın da efendisi gibi olması yeterlidir. Eğer insanlar evin efendisine Beelzevul adını vermişlerse, O'nun ev halkına neler demezler! 26 Bu nedenle onlardan korkmayın. Çünkü örtülü olup da açığa çıkarılmayacak gizli olup bilinmeyecek hiçbir şey yoktur. 27 Size karanlıkta bildirdiklerimi, siz ışıқта söyleyin. Kulağınıza fısıldananları damlardan duyurun. 28 Bedeni öldürüp de canı öldüremeyenlerden korkmayın. Bunun yerine hem canı hem de bedeni cehennemde mahvedebilen Tanrı'dan korkun.”

29 “İki serçe bir madeni paraya satılmıyor mu? Babanız'ın iradesi olmadan bunlardan hiçbiri yere düşmez. 30 Ama size gelince, başınızdaki bütün saçlar sayılıdır. 31 Bu nedenle korkmayın. Siz birçok serçeden daha değerlisiniz. 32 Beni insanların önünde açıkça kabul eden herkesi, ben de gökdeki Babam'ın önünde açıkça kabul edeceğim. 33 Ama kim beni insanların önünde inkâr ederse, ben de onu gökteki Babam'ın önünde inkâr edeceğim.”

34 “Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın. Barış değil, kılıç getirmeye geldim. 35 Çünkü babayla oğlu, anneyle kızı, gelinle kaynanayı birbirinden ayırmaya geldim. 36 İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacaktır. 37 Annesini ya da babasını benden çok seven bana layık değildir. Oğlunu veya kızını benden daha çok seven bana layık değildir. 38 Çarmihini yüklenip ardım sıra gelmeyen bana layık değildir. 39 Yaşamı bulmak isteyen onu kaybedecek. Yaşamını benim uğruma kaybeden ise onu bulacaktır.”

40 “Sizi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. 41 Bir peygamberi peygamber olarak kabul eden, peygambere göre bir ödül alacaktır. Doğru bir adamı doğru biri olarak kabul eden, doğru adama göre bir ödül alacaktır. 42 Kim bu küçüklerden birine öğrenci olduğu için bir bardak soğuk su verirse, size doğrusunu söyleyeyim, kesinlikle ödülünü kaybetmeyecektir.”

11

1 Yeşua on iki öğrencisine buyruklarını verdikten sonra, onların kentlerinde öğretmek ve Tanrı sözünü duyurmak üzere oradan ayrıldı.

2-3 Zindanda bulunan Yuhanna, Mesih’in yapmış olduğu işleri duyduktan sonra, iki öğrencisini O’na gönderdi. Öğrencileri Yeşua’ya,

“Gelecek Olan sen misin, yoksa başka birisini mi arayalım?” diye sordular.

4 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Gidin, duyduklarınızı ve gördüklerinizi Yuhanna’ya bildirin.

5 K rler görüyor, k t r mler yürüyor, c zamlılar temiz kılınıyor, sağırlar duyuyor,  l ler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor. 6 Ne mutlu benden ötürü t kezemeyenlere!”

7 Yuhanna'nın öğrencileri kendi yollarına giderken, Yeşua Yuhanna hakkında konuşmaya başladı. “ le ne görmek için gittiniz? R zg rla sallanan bir kamaş mı? 8 Evet ne görmeye gittiniz? Hoş pahalı giysiler giymiş bir adam mı? Bakın, böyle giyinenler kral saraylarında bulunur.

9 Oyleyse neden gittiniz? Peygamber görmek için mi? Evet, size doğrusunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden fazlasıdır. 10  nk  onunla ilgili, ‘İşte, senin  n nden habercimi gönderiyorum; O ünün sıra gidip yolunu hazırlayacak’ diye yazılmıştır. 11 Size doğrusunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yuhanna'dan daha büyüğü çıkmamıştır. Ama yine de Göğün Krallığı'nın en k  ğ  ondan daha büyüktür. 12 Vaftizci Yuhanna'nın günlerinden bu yana, Göğün Krallığı Őiddete maruz kalıyor, zorlu kişiler onu zorla ele geçiriyor. 13  nk  bütün peygamberler ve Yasa, Yuhanna'ya dek olacakları önceden bildirdi. 14 Eğer kabul etmek isterseniz gelecek olan Eliyah odur. 15 İŞitecek kulağı olan işitsin.”

16-17 “Bu  ağın insanlarını neye benzeteyim?  arşı meydanlarında oturup arkadaşlarına, ‘Kaval  aldık, siz oynamadınız; yas tuttuk siz d v nmediniz’ diyen çocuklara benzerler. 18  nk  Yuhanna geldiğinde yemedi, i medi ve ona ‘iblise tutulmuş’ dediler. 19 İnsanoğlu geldiğinde yiyip

içti ve O'na, 'Obur ve ayyaş bir adam! Şuna bakın vergi görevlilerinin ve günahkârların dostu!' dediler. Ancak bilgelik yaptığı işlerle kendini belli eder.”

²⁰ Sonra, Yeşua büyük işlerinin çoğunu gerçekleştirmiş olduğu kentleri tövbe etmedikleri için azarlamaya başladı. ²¹ “Vay haline, Horazin! Vay haline Beytsayda! Çünkü sizde yapılan büyük işler Sur'da ve Sayda'da yapılmış olsaydı, onlar çoktan çul kuşanıp ve kül içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı. ²² Ama size şunu söyleyeyim, yargı gününde haliniz Sur ve Sayda'nın halinden beter olacaktır. ²³ Ve sen, Kafarnahum göğe mi yükseleceksin? Hayır, Hades'e ineceksin. Sende yapılmış olan büyük işler Sodom'da yapılmış olsaydı, bugün hala ayakta olurdu. ²⁴ Ama sana şunu söyleyeyim, yargı günü halin Sodom bölgesinden beter olacaktır.”

²⁵ Ardından Yeşua şöyle dedi: “Baba, göklerin ve yerin Efendisi! Bunları bilge ve akıllı kişilerden saklayıp küçük çocuklara açtığın için sana şükrediyorum. ²⁶ Evet Baba, bu senin arzundu. ²⁷ Her şey bana Babam tarafından verildi. Oğul'u Baba'dan başka kimse bilmez; Baba'yı, Oğul'dan ve Oğul'un O'nu tanıtmak istediği kişilerden başkası bilmez.”

²⁸ “Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size huzur veririm. ²⁹ Boyunduruğumu takının ve benden öğrenin. Çünkü ben nazik ve alçakgönüllüyüm. Ve böylece canlarınız huzur bulur. ³⁰ Çünkü boyunduruğum kolay, yüküm hafiftir.”

12

¹ O sıralarda, Şabat Günü Yeşua ekin tarlalarından geçiyordu. Öğrencileri aç oldukları için başakları koparıp yemeye başladılar. ² Ferisiler bunu görünce Yeşua'ya, “Bak, öğrencilerin Şabat Günü yasaya aykırı bir şey yapıyorlar” dediler.

³ Yeşua onlara, “David'in acıktığı zaman beraberindekilerle birlikte ne yaptığını okumadınız mı?” diye sordu. ⁴ “Tanrı'nın evine girip kendisinin ve beraberindekilerin yemesi yasak olan, yalnızca kâhinlerin yiyebileceği sunu ekmeklerini yedi. ⁵ Ya da kâhinlerin, Şabat Günü'yle ilgili buyruğu çiğnerken suçlu sayılmadıklarını Yasa'da okumadınız mı? ⁶ Size şunu söyleyeyim, tapınaktan daha büyük olan buradadır. ⁷ Ama siz, ‘Ben kurban değil, merhamet isterim’ sözünün ne anlama geldiğini bilseydiniz, suçsuzları mahkûm etmezsiniz. ⁸ Çünkü İnsanoğlu Şabat'ın da Efendisi'dir.”

⁹ Yeşua oradan ayrılıp onların havrasına girdi. ¹⁰ Ve işte, orada eli sakat bir adam duruyordu. Yeşua'yı suçlamak için kendisine, ‘Şabat Günü şifa vermenin uygun olup olmadığını’ sordular.

¹¹ Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: “Sizden hangi biriniz bir koyunu Şabat Günü çukura düşerse onu tutup çıkarmaz? ¹² İnsan koyundan ne kadar daha değerlidir! Bu nedenle Şabat Günü iyilik yapmak Yasa'ya uygundur.” ¹³ Sonra adama, “Elini uzat” dedi. Adam elini uzattığında öbür eli gibi sapaşağlam oluverdi. ¹⁴ Ardından Ferisiler dışarı çıktılar. Kendi aralarında Yeşua'yı ortadan kaldırma konusunda anlaştılar.

15 Yeşua bunun farkında olduğu için oradan ayrıldı. Büyük kalabalıklar O'nun ardından gitti. Yeşua hepsini iyileştirdi. 16 Kim olduğunu açıklamamaları konusunda onları uyardı. 17 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla önceden bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

18 “İşte, seçtiğim Hizmetkârım,
Canımın kendisinden hoşnut olduğu sevgili Hizmetkârım O'dur. Ruhum'u O'nun üzerine koyacağım,

O da adaleti uluslara duyuracak.

19 Çekişip sesini yükseltmeyecek, Ne de sesi sokaklarda duyulacak.

20 Sonunda adaleti zafere ulaştırana dek, Ezilmiş kamışı kırmayacak,

Tüten fitili söndürmeyecek.

21 Ve uluslar O'nun adına umut bağlayacak.”

22 Sonra Yeşua'ya iblise tutulmuş kör ve dilsiz birini getirdiler. Yeşua onu iyileştirdi. Kör ve dilsiz adam hem görmeye hem de konuşmaya başladı.

23 Kalabalık şaşkınlık içindeydi. “Bu, David Oğlu olabilir mi?” diyorlardı. 24 Ama Ferisiler bunu işitince, “Bu adam, iblisleri iblislerin başı olan Baalzevul'un aracılığıyla kovuyor” dediler.

25 Yeşua onların ne düşündüğünü bildiği için şöyle dedi: “**Kendi içinde bölünen her krallık yıkılır. Yine kendi içinde bölünmüş her kent ya da ev ayakta kalmaz.** 26 Şeytan, Şeytan'ı kovarsa kendi içinde bölünmüş demektir. O zaman onun krallığı nasıl ayakta kalabilir?

27 Eğer ben iblisleri Baalzevul'un aracılığıyla kovuyorsam, sizinkiler kimin aracılığıyla

kovuyor? İşte bu nedenle sizi, kendi adamlarınız yargılayacak. ²⁸ Ama ben iblisleri Tanrı'nın Ruh'uyla kovuyorsam, o zaman Tanrı'nın Krallığı üzerinize gelmiş demektir. ²⁹ Bir kimse güçlü adamı bağlamadan nasıl evine girip malını çalabilir? Önce bağlar ardından evini soyar.”

³⁰ “Benimle birlikte olmayan bana karşıdır. Ve yine benimle birlikte toplamayan dağıtıyor demektir. ³¹ Bu nedenle size diyorum ki, insanların her günahı ve her küfrü bağışlanacak; ama Ruh'a karşı edilen küfür bağışlanmayacaktır. ³² Kim İnsanoğlu'na karşı bir söz söylerse, kendisi bağışlanacaktır; ama her kim Kutsal Ruh'a karşı konuşursa, ne bu çağda ne de gelecek çağda bağışlanacaktır.”

³³ “Ya ağacı iyi, meyvesini de iyi sayın, ya da ağacı kötü, meyvesini de kötü sayın. Çünkü ağaç kendisini meyvesiyle belli eder. ³⁴ Ey engerek soyu! Kötü olan sizler nasıl iyi sözler söyleyebilirsiniz? Çünkü ağız, yürekten taşanı konuşur. ³⁵ İyi insan içinde bulunan iyilik hazinesinden iyi şeyler, kötü insan içinde bulunan kötülük hazinesinden kötü şeyler çıkarır. ³⁶ Size şunu söyleyeyim, insanlar söyledikleri her boş sözden ötürü, yargı gününde hesap verecekler. ³⁷ Çünkü kendi sözlerinizle aklanacaksınız ve kendi sözlerinizle suçlu bulunacaksınız.”

³⁸ Bunun üzerine yazıcılardan ve Ferisiler'den bazıları, “Öğretmen, bize bir belirti göstermeni istiyoruz” dediler.

³⁹ Ama Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: “Kötü ve sadakatsiz kuşak bir belirti istiyormuş!

Size Yona'nın belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecektir. ⁴⁰ Çünkü Yona nasıl üç gün üç gece iri balığın karnında kaldıysa, İnsanoğlu da üç gün üç gece yerin bağırında kalacaktır. ⁴¹ Ninova halkı yargı günü bu kuşakla birlikte ayağa kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü onlar Yona'nın tövbe çağısına yanıt vererek tövbe ettiler. İşte Yunus'tan daha büyük olan buradadır.

⁴² Güney Kraliçesi yine yargı günü bu kuşakla birlikte ayağa kalkıp bu kuşağı yargılayacaktır. Çünkü o, Solomon'un bilgeliğini duymak için dünyanın öbür ucundan geldi. Solomon'dan daha büyük olan buradadır.

⁴³ İnsandan çıkan kötü ruh, susuz yerlerde dolanıp huzur arar, ama bulamaz. ⁴⁴ Sonra, 'Çıktığım eve, kendi evime geri döneyim' der. Döndüğünde evi boş, süpürülmüş ve düzene konmuş bulur. ⁴⁵ Sonra gidip yanına, kendisinden daha kötü yedi ruh daha alır ve birlikte içeri girip yaşarlar. O adamın son hali ilkinden beter olur. Bu kötü kuşağa da böyle olacaktır."

⁴⁶ Yeşua konuşmasını sürdürürken, annesi ve kardeşleri çıka geldi. Dışarıda durup O'nunla konuşmak istediler. ⁴⁷ Biri O'na, "İşte, annenle kardeşlerin dışarıda duruyorlar, seninle konuşmak istiyorlar" dedi.

⁴⁸ Yeşua kendisiyle konuşana şu karşılığı verdi: "Kimdir annem, kimdir kardeşlerim?" ⁴⁹ Eliyle öğrencilerini işaret ederek, "İşte, annem ve kardeşlerim! ⁵⁰ Çünkü gökteki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, o kişi benim kardeşim, kızkardeşim ve annemdir."

13

¹ O gün Yeşua evden çıkıp göl kıyısında oturdu. ² Kalabalıklar çevresini sararak toplandı. Yeşua bir tekneye bindi ve oturdu. Kalabalıklar kıyıda duruyordu. ³ Onlara benzetmelerle birçok şey anlattı. “İşte, çiftçinin biri tohum ekmek için çıktı” dedi. ⁴ “Tohum ekerken bazı tohumlar yol kenarına düştü ve kuşlar gelip onları yedi. ⁵ Bazıları, toprağı az olan kayalık zemine düştü ve toprak derin olmadığı için hemen filizlendiler.

⁶ Güneş doğunca kavruldular. Kökleri olmadığı için kurudular.

⁷ Bazıları da dikenler arasına düştü. Dikenler boy attı ve filizleri boğdu. ⁸ Bazıları iyi toprağına düştü. Kimi yüz kat, kimi altmış kat kimi de otuz kat ürün verdi. ⁹ İşitecek kulağı olan işitsin.”

¹⁰ Öğrencileri gelip Yeşua’ya, “Onlara neden benzetmelerle konuşuyorsun?” diye sordular.

¹¹ Yeşua şu karşılığı verdi: “Cennetin Krallığı'nın sırlarını bilme ayrıcalığı sizlere verildi, ama onlara verilmedi. ¹² Kimde varsa, ona daha da verilecek ve bolluk içinde olacak. Ama kimde yoksa, elinde olan da alınacak. ¹³ Bu nedenle onlara benzetmelerle konuşuyorum. Çünkü onlar bakar ama görmezler, işitir ama duymazlar ve anlamazlar.

¹⁴ Böylece Yeşaya'nın peygamberlik sözleri onlar için yerine gelmiş oldu:

‘Duymasına duyacaksınız, Ama hiç anlamayacaksınız, Görmesine göreceksiniz, Ama hiç fark etmeyeceksiniz,

¹⁵ Çünkü bu halkın yüreğı katılaştı, kulakları işitmekte ağırlaştı, ve gözlerini kapadılar.

Gözleri görmesin, kulakları duymasın, yürekleri anlamasın, ve bana dönmesinler,

Çünkü dönselerdi onlara şifa verirdim.’

¹⁶ “Ama ne mutlu sizlere, çünkü gözleriniz görüyor, kulaklarınız işitiyor!

¹⁷ Size doğrusunu söyleyeyim, birçok peygamber ve doğru kişiler sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. İşittiklerinizi duymak istediler ama duyamadılar.

¹⁸ “Şimdi çiftçiyle ilgili benzetmeyi dinleyin.

¹⁹ Bir kimse Krallık'la ilgili sözü duyup anlamadığında, kötü olan gelir ve onun yüreğine ekilmiş olanı kapar. Yol kenarına ekilen tohum işte budur.

²⁰ Kayalık zemine ekilen ise, duyduğu sözü hemen sevinçle kabul edendir. Ancak kök salamadığı için bir süre dayanan kişidir. ²¹ Böyleleri kök salamadığı için bir süre dayanır ama Tanrı sözünden dolayı baskı veya zulümle karşılaştıklarında hemen tökezleyip düşerler.

²² Dikenler arasına ekilen şöyledir: Sözü duyar ama dünyevi kaygılar ve zenginliğin aldaticılığı sözü boğar ve ürün vermesine engel olur. ²³ İyi toprağa ekilenler, sözü duyup anlayanlardır. Böyleleri şüphesiz ürün verir, kimi yüz kat, kimi altmış, kimi otuz kat.”

²⁴ Yeşua onlara başka bir benzetmeyle şöyle seslendi: “Göğün Krallığı tarlasına iyi tohum eken bir adama benzer. ²⁵ Ama insanlar uyku-dayken, düşmanı gelip buğdayın arasına delice tohumları saçıp gitti. ²⁶ Ama buğday büyüyüp başak verdiğinde, deliceler de ortaya çıktı. ²⁷ Mal

sahibinin hizmetkârları gelip ona şöyle dediler: ‘Efendimiz, sen tarlana iyi tohum ekmedin mi? Bu deliceler de nereden geldi?’

²⁸ Adam, ‘Bunu bir düşman yaptı’ dedi.

Hizmetkârları ona, ‘Gidip deliceleri toplamamızı ister misin?’ diye sordular.

²⁹ O ise ‘Hayır’ dedi. ‘Deliceleri toplarken buğdaya zarar verebilirsiniz.’

³⁰ Bırakın biçim vaktine dek her ikisi birlikte büyüsünler. Biçim vakti geldiğinde orakçılara önce deliceleri toplayın diyeceğim, onları yakmak için demet şeklinde toplayın. Buğdayı ise toplayarak ambarıma koyun.”

³¹ Yeşua onlara başka bir benzetme daha anlattı: “Göğün Krallığı, bir adamın alıp tarlasına ektiği hardal tanesine benzer” dedi. ³² “Gerçekten hardal tohumu tohumların en küçüğü olmasına karşın, büyüyünce bahçe bitkilerinin boyunu aşar ve bir ağaç olur. Öyle ki, göğün kuşları gelip dallarına tünerler.”

³³ Onlara başka bir benzetme daha anlattı: “Göğün Krallığı, bir kadının üç ölçek una karıştırdığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur mayalanır ve kabarıp.”

³⁴ Yeşua bütün bunları benzetmelerle anlattı. Benzetme kullanmadan onlara konuşmazdı. ³⁵ Bu, peygamber aracılığıyla önceden söylenen şu söz yerine gelsin diye oldu:

“Ağzımı benzetmelerle açacağım,

Dünyanın kuruluşundan beri saklı kalmış sırları dile getireceğim.”

³⁶ Sonra Yeşua kalabalığı gönderip eve gitti. Öğrencileri O'na gelip, "Tarladaki deliceler hakkındaki benzetmeyi bize açıkla" dediler.

³⁷ Onlara şu karşılığı verdi: "İyi tohumu eken İnsanoğlu'dur. ³⁸ Tarla da dünyadır. İyi tohum, göksel krallığın çocukları, deliceler de kötü olanın çocuklarıdır. ³⁹ Deliceleri eken düşman, İblis'tir. Biçim vakti çağın sonudur; orakçılar da meleklerdir. ⁴⁰ Böylece deliceler ateşte nasıl yakılırsa çağın sonuna gelindiğinde aynı olacaktır. ⁴¹ İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onlar da insanları günaha düşüren her şeyi, kötülük yapan herkesi, O'nun krallığından toplayarak ateşe atacaktır. ⁴² Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır. ⁴³ O zaman doğrular, Babaları'nın krallığında güneş gibi parlayacaklar. İşitecek kulağı olan, işitsin."

⁴⁴ "Yine Göğün Krallığı, tarlada saklı olan bir hazineye benzer. Onu bulan yeniden sakladı, sevinçle koşup gitti, sahip olduğu her şeyi satıp tarlayı satın aldı."

⁴⁵ "Yine Göğün Krallığı, güzel inciler arayan bir tüccara benzer.

⁴⁶ Tüccar, çok değerli bir inci bulunca gitti, sahip olduğu her şeyi satıp o inciyi satın aldı."

⁴⁷ "Yine Göğün Krallığı, denize atılan ve her çeşit balığı denizden toplayan bir ağa benzer. ⁴⁸ Ağ dolduğunda balıkçılar onu kıyıya çeker. Oturup iyi olanları kaplara işe yaramayanları çöpe atarlar. ⁴⁹ Çağın sonuna geldiğinde de böyle olacaktır. Melekler gelip kötülerini doğrulardan ayıracaklar. ⁵⁰ Ardından onları ateşe atacaklar.

Orada ağlayış ve dış gıcirtısı olacak.”⁵¹ Yeşua onlara, “Bütün bunları anladınız mı?” diye sordu.

O’na, “Evet, Efendimiz” dediler.

⁵² Onlara, “Bu nedenle Göklerin Krallığı’nda öğrenci olan her yazıcı, hazinesinden eski ve yeni şeyler çıkaran mal sahibi bir adama benzer” dedi.

⁵³ Yeşua tüm bu benzetmeleri anlatmayı bitirdikten sonra oradan ayrıldı. ⁵⁴ Kendi memleketine geldi ve orada bulunan havralarda öğretmeye başladı. Halk şaşkınlık içinde kaldı. “Bu adamın bilgeliği ve harikalar yaratan gücü nereden kaynaklanıyor?” diyorlardı.

⁵⁵ Marangozun oğlu değil mi bu? Annesinin adı Mariyam, kardeşleri Yakov, Yosef, Simon ve Yahuda değil mi? ⁵⁶ Kızkardeşlerinin hepsi burada aramızda değil mi? O zaman O’nun bütün bu yaptıkları nereden geliyor?” ⁵⁷ Tökezleyip O’nu reddettiler.

Ama Yeşua onlara, “Bir peygamber, kendi memleketinden ve evinden başka yerde hor görülmez” dedi. ⁵⁸ İmansızlıklarından dolayı Yeşua orada çok büyük işler yapmadı.

14

¹ O günlerde, bölge kralı olan Hirodes, Yeşua’yla ilgili haberleri duydu. ² Hizmetkârlarına, “Bu, Vaftizci Yuhanna’dır” dedi. “Ölümden dirildiği için böylesine büyük işler gerçekleştirmektedir.” ³ Hirodes, kardeşi Filipus’un karısı Hirodiya’nın hatırına, Yuhanna’yı tutuklatmış, bağlatmış ve zindana atmıştı. ⁴ Çünkü Yuhanna Hirodes’e, “O kadınla evlenmen Yasa’ya uygun değildir” demişti. ⁵ Hirodes onu öldürtmek istediye de

halktan çekinmişti. Çünkü halk Yuhanna'yı bir peygamber olarak görüyordu. ⁶ Hirodes'in doğum günü eğlencesi sırasında, Hirodiya'nın kızı öne çıkıp dans etti. Kızın bu dansı Hirodes'i hoşnut etti. ⁷ Hirodes kıza kendisinden her ne dilerse vereceğini söyledi. ⁸ Kız, annesinin kışkırtması üzerine, "Vaftizci Yuhanna'nın başını bir tepsi üzerinde bana ver" dedi.

⁹ Kral buna üzöldüyse de, konuklarının önünde verdiği söz nedeniyle kızın dileğinin yerine getirilmesi için buyruk verdi. ¹⁰ Adam gönderdi ve Yuhanna'nın başını kestirdi. ¹¹ Yuhanna'nın kesik başı tepsi üzerinde kıza verildi. Kız da tepsiyi annesine verdi. ¹² Yuhanna'nın öğrencileri gelip cesedi aldılar ve gömdüler. Sonra gidip olanları Yeşua'ya anlattılar. ¹³ Yeşua bunu duyunca, oradan ayrılıp tek başına bir tekneyle ıssız bir yere çekildi. Bunu duyan kalabalıklar, kentlerden yaya olarak yola çıktılar ve O'nu takip ettiler.

¹⁴ Yeşua tekneden indiğinde karşısında büyük bir kalabalık duruyordu. Onlara acıdı ve hasta olanlarını iyileştirdi. ¹⁵ Akşam olunca öğrencileri Yeşua'ya gelip, "Efendimiz burası ıssız bir yer, vakitte geç oldu. Halkı gönder de köylere gitsinler ve kendilerine yiyecek alsınlar" dediler.

¹⁶ Yeşua onlara, "Gitmelerine gerek yok. Onlara siz yiyecek verin" dedi.

¹⁷ O'na, "Burada yalnızca beş ekmekle iki balığımız var" dediler.

¹⁸ Yeşua, "Onları buraya, bana getirin" dedi.

¹⁹ Kalabalığa çayırlara oturmalarını buyurdu. Beş ekmekle iki balığı eline aldı ve göğö bakarak onları kutsadı; ardından ekmekleri böldü ve öğrencilerine

verdi, onlar da halka verdiler. ²⁰ Hepsi yiyip doydular. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu topladılar. ²¹ Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar dışında, yaklaşık beş bin erkekti.

²² Yeşua, kalabalıkları evlerine gönderirken, öğrencilerine hemen tekneye binip kendisinden önce karşı yakaya gitmelerini söyledi. ²³ Yeşua kalabalıkları gönderdikten sonra, dua etmek için tek başına dağa çıktı. Akşam olduğunda, orada yalnızdı. ²⁴ O sırada tekne kıyıdan epeyce uzakta, suların ortasında dalgalarla boğuşuyordu. Çünkü rüzgâr onlara karşı yönden esiyordu. ²⁵ Gecenin sonuna doğru, sabaha karşı Yeşua suların üzerinden yürüyerek onlara doğru yaklaştı. ²⁶ O'nun suların üzerinde yürüdüğünü gören öğrenciler dehşet içinde kaldılar. "Bu bir hayalet!" diyerek korkuyla bağıştılar. ²⁷ Ama Yeşua hemen onlara konuşup şöyle dedi: "**Sevinin! Benim! Korkmayın!**"

²⁸ Petrus O'na, "Efendimiz, eğer sen isen, sular üzerinden yürüyerek sana gelebilmem için buyruk ver" diye karşılık verdi.

²⁹ Yeşua, "**Gel!**" dedi.

Petrus tekneden indi, suların üzerinde yürüyerek Yeşua'ya yaklaştı. ³⁰ Ama rüzgârın güçlü estiğini görünce korkuya kapıldı ve batmaya başladı. "Efendimiz, beni kurtar!" diye haykırdı.

³¹ Yeşua hemen elini uzatıp onu tuttu. Ona, "**Ey kıt imanlı, neden şüphe ettin?**" dedi. ³² Tekneye bindiklerinde rüzgâr kesildi. ³³ Teknedekiler, "Sen gerçekten Tanrı'nın Oğlu'sun!" diyerek O'na tapındılar.

³⁴ Karşıya geçip Gİnnesar diyarına geldiler.
³⁵ Yöre halkı Yeşua'yı tanıyınca, bölgelerine haber saldılar. Hasta olanların hepsini O'na getirdiler. ³⁶ Giysisinin ucuna dokunmak için O'na yalvardılar. Dokunanların hepsi iyileşti.

15

¹ Bunun üzerine Yeruşalem'den gelen bazı Ferisiler ve yazıcılar Yeşua'ya şöyle dediler:
² “Öğrencilerin neden atalarımızın geleneğine karşı geliyor? Yemek yerken ellerini yıkamıyorlar?”

³ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Peki siz, neden gelenek uğruna Tanrı sözüne karşı geliyorsunuz? ⁴ Çünkü Tanrı, ‘Annene babana saygı göstereceksin’ diye buyurdu ve ‘Annesine ya da babasına küfreden, kesinlikle öldürülecektir.’ ⁵ Ama siz, ‘Kim anne ya da babasına, benden alacağın bütün yardım Tanrı'ya adanmıştır derse, artık babasına saygı göstermek zorunda değildir’ diyorsunuz. ⁶ Böylece gelenekleriniz uğruna Tanrı sözünü geçersiz sayıyorsunuz. ⁷ Sizi ikiyüzlüler! Yeşaya sizin hakkınızda şöyle peygamberlik etmiştir:

⁸ ‘Bu halk dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzaktır.

⁹ Bana boşuna tapınırlar.

Çünkü öğretileri, yalnızca insan buyruklarıdır.’ ”

¹⁰ Yeşua halkı yanına çağırıldı ve onlara, “Dinleyin ve şunu iyi anlayın” dedi. ¹¹ “Ağıza giren insanı kirletmez. İnsanı kirleten ağızdan çıkar.”

¹² Sonra öğrencileri O'na gelip, “Biliyor musun? Bu sözün Ferisiler'i gücendirdi” dediler.

13 Yeşua, “Göksel Babam’ın dikmediği her fidan kökünden sökülecektir.

14 Boşverin onları; onlar körlerin kör rehberleridir. Kör köre yol göstermeye kalkışırsa ikisi de çukura düşer” dedi.

15 Petrus O’na, “Bize bu benzetmeyi açıkla” dedi.

16 Bunun üzerine Yeşua, “Siz de mi anlamıyorsunuz? 17 Ağıza girenin önce mideye sonra vücuttan dışarıya gittiğini bilmiyor musunuz?

18 Oysa ağızdan çıkan şeyler yürekten gelir ve insanı bunlar kirletir.

19 Çünkü kötü düşünceler, cinayet, zina, fuhuş, hırsızlık, yalan yere tanıklık ve küfür yürekten gelir.

20 İnsanı kirleten yıkanmamış eller değil, bunlardır” dedi.

21 Yeşua oradan çıkıp Sur ve Sayda bölgesine çekildi. 22 O bölgede Kenanlı bir kadın Yeşua’ya gelip feryat içinde şöyle dedi: “Ey David Oğlu, Efendimiz! Kızıma merhamet et! Bir iblis tarafından tutsak alındı, çok kötü durumda!”

23 Yeşua kadına hiçbir şey söylemedi.

Öğrencileri gelip O’na yalvardılar: “Gönder şunu, çünkü arkamızdan sürekli bağıırıp duruyor.”

24 Yeşua, “Ben yalnızca İsrail’in kayıp koyunlarına gönderildim” diye yanıtladı.

25 Kadın gelip Yeşua’ya tapındı ve “Efendimiz, bana yardım et” dedi.

26 Yeşua ona, “Çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak uygun olmaz” dedi.

27 Kadın, “Doğru söylüyorsun, Efendimiz” dedi. “Ama köpekler de efendilerinin masasından yere düşen kırıntıları yerler”.

²⁸ O zaman Yeşua ona şöyle yanıt verdi: “**Kadın, imanın büyük! Dileğin yerine gelsin.**” Ve kadının kızı işte o saatte iyileşti.

²⁹ Yeşua oradan ayrıldı. Galile Gölü’nün yakınından geçerek dağa çıkıp oturdu. ³⁰ Yanına büyük kalabalıklar geldi. Yanlarında topal, kör, dilsiz, sakat ve daha birçok hasta getirdiler. Hastaları Yeşua’nın ayaklarının önüne bıraktılar. O da onları iyileştirdi. ³¹ Halk dilsizlerin konuştuğunu, çolakların iyileştiğini, topalların yürüdüğünü, körlerin gördüğünü görünce şaşırды ve İsrail’in Tanrısı’nı yüceltti.

³² Yeşua öğrencilerini yanına çağırıp: “**Bu kalabalığa acıyorum**” dedi. “**Üç gündür benimle birlikte ve yiyecek hiçbir şeyleri yok. Onları aç karınla evlerine göndermek istemiyorum, yoksa yolda bayılabilirler.**”

³³ Öğrencileri Yeşua’ya şöyle yanıt verdiler: “Böylesine ıssız bir yerde bu kadar insanı doyuracak ekmek nereden bulabiliriz?”

³⁴ Yeşua onlara, “**Kaç ekmeğiniz var?**” dedi.

“Yedi ekmekle birkaç küçük balığımız var” dediler.

³⁵ Yeşua kalabalıklara yere oturmalarını buyurdu; ³⁶ Yedi ekmeği ve balıkları aldı, şükredip böldü, öğrencilere verdi. Öğrenciler de kalabalıklara dağıttı. ³⁷ Hepsi yedi ve doydular. Artakalan parçalardan yedi sepet dolusu topladılar. ³⁸ Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar dışında dört bin erkekti. ³⁹ Yeşua, kalabalıkları gönderdikten sonra tekneye bindi ve Magadan diyarına geçti.

16

1 Ferisiler ve Sadukiler Yeşua'ya gelip O'nu denemek amacıyla kendilerine gökten bir belirti göstermesini istediler. 2 Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: “Akşam olunca, ‘Gökyüzü kızıl olduğu için hava güzel olacak’ dersiniz. 3 Sabah, ‘Bugün hava kötü olacak, çünkü gökyüzü kızıl ve bulutlu’ dersiniz. Sizi ikiyüzlüler, gökyüzünün görünüşünü ayırt etmeyi biliyor da zamanın belirtilerini ayırt edemiyor musunuz?”

4 Kötü ve sadakatsiz kuşak bir belirti arıyor! Ama ona Yona'nın belirtisinden başka bir belirti verilmeyecektir.”

Sonra Yeşua onları bırakıp gitti. 5 Öğrenciler gölün karşı tarafından geldiler ve ekmek almayı unuttu-
muşlardı. 6 Yeşua onlara, “Dikkat edin, Ferisiler'in ve Sadukiler'in mayasından sakının” dedi.

7 Onlarsa, “Ekmek getirmediğimiz için böyle diyor” diyerek aralarında tartıştılar.

8 Yeşua bunu bilerek, “Ey kıt imanlılar, ekmeğiniz yok diye neden tartışıyorsunuz?” dedi. 9 “Hala nasıl fark etmiyorsunuz? Beş bin kişinin beş ekmele doyduğunu, kaç sepet dolusu yiyecek fazlası topladığınızı unuttunuz mu? 10 Dört bin kişinin yedi ekmele doyduğunu, kaç küfe fazlası yiyecek topladığınızı nasıl hatırlamıyorsunuz? 11 Ben Ferisiler'in ve Sadukiler'in mayasından sakının derken ekmekten söz etmediğimi nasıl olur da anlamıyorsunuz?”

12 O zaman, Yeşua'nın kendilerine ekmek mayasından değil de, Ferisiler'in ve Sadukiler'in öğretisinden sakının dediğini anladılar.

13 Yeşua, Filipus Sezariyesi bölgesine geldiğinde öğrencilerine, “İnsanlar, benim kim olduğumu söylüyor?” dedi.

14 Öğrencileri şöyle yanıt verdi: “Bazıları Vaftizci Yuhanna, bazıları Eliyah, ötekiler de Yeremya ya da peygamberlerden biridir diyor.”

15 Yeşua onlara, “Siz ne dersiniz? Size göre ben kimim?” dedi.

16 Simon Petrus, “Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin” diye yanıtladı.

17 Yeşua ona, “Ne mutlu sana, Yona oğlu Simon! Çünkü bunu sana açan et ve kan değil, gökteki Babam'dır. 18 Ben de sana derim ki, sen Petrus'sun ve kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım. Ölüler diyarının kapıları ona karşı tutunamayacak. 19 Göğün Krallığı'nın anahtarlarını sana vereceğim ve yeryüzünde bağladığın her şey göklerde de bağlanmış olacak; ve yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde de çözülmüş olacaktır” dedi. 20 Sonra Yeşua, kendisinin Mesih olduğunu kimseye söylememelerini buyurdu.

21 O andan itibaren Yeşua, kendisinin Yerusaleml'e gitmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve yazıcıların elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilerine açıklamaya başladı.

22 Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. “Bu senden uzak olsun, Efendimiz! Böyle bir şey senin başına asla gelmeyecek” dedi.

23 Ama Yeşua Petrus'a dönerek, “Çekil önümden, Şeytan! Sen bana engelsin. Çünkü düşüncelerin Tanrı'dan değil, insandandır” dedi.

24 Yeşua öğrencilerine şöyle dedi: “Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmihını yüklenip beni izlesin. 25 Yaşamını kurtarmak isteyen onu yitirecek, yaşamını benim uğruma yitiren ise onu bulacaktır. 26 Çünkü insan bütün dünyayı kazanıp da yaşamını yitirirse bunun kendisine ne faydası olur? Ya da bir insan hayatına karşılık ne verebilir? 27 Çünkü İnsanoğlu, Babası'nın görkemi içinde melekleriyle birlikte gelecek ve o zaman herkese yaptığıının karşılığını verecektir. 28 Size doğrusunu söyleyeyim, burada duranlar arasında, İnsanoğlu'nun kendi krallığı içinde geldiğini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var.”

17

1 Altı gün sonra Yeşua, yalnız Petrus, Yakov ve Yakov'un kardeşi Yuhanna'yı yanına alarak yüksek bir dağa çıktı. 2 Onların önünde Yeşua'nın görünümü değişti. Yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık kadar bembeyaz oldu. 3 O anda Moşe'yle Eliyah onlara görüldü, Yeşua'yla konuşuyorlardı.

4 Petrus Yeşua'ya şöyle dedi: “Efendimiz, iyi ki buradayız. İstersen buraya üç çardak kuralım: Biri sana, biri Moşe'ye, biri de Eliyah'a.”

5 O daha konuşurken, parlak bir bulut üstlerine geldi. Buluttan gelen bir ses, “Bu benim sevgili Oğlum'dur, O'ndan hoşnudum. O'nu dinleyin!” dedi.

6 Öğrenciler bu ses karşısında dehşet içinde yüzüstü yere kapandılar.

⁷ Yeşua gelip onlara dokundu, “**Kalkın, korkmayın!**” dedi. ⁸ Başlarını kaldırdıklarında geride görülecek Yeşua’nın dışında kimse kalmamıştı.

⁹ Dağdan inerlerken Yeşua onlara, “**İnsanoğlu ölümden dirilinceye dek, bu gördüklerinizden kimseye söz etmeyin**” diye buyurdu.

¹⁰ Öğrencileri O’na, “Öyleyse yazıcılar neden Eliyah’ın önce gelmesi gerektiğini söylüyorlar?” diye sordular.

¹¹ Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: “**Eliyah gerçekten önce gelecek ve her şeyi yeniden düzene koyacak.** ¹² Ama size şunu söyleyeyim, Eliyah çoktan geldi ve onu tanımadılar, ona yapmadıklarını bırakmadılar. Aynı biçimde, İnsanoğlu da onların elinden acı çekecektir.” ¹³ O zaman öğrenciler, Yeşua’nın kendilerine Vaftizci Yuhanna’dan söz ettiğini anladılar.

¹⁴ Kalabalığın yanına vardıklarında, bir adam Yeşua’ya yaklaşarak önünde diz çöktü. ¹⁵ “Efendimiz, oğluma merhamet et!” dedi. “Çünkü sarası var ve çok acı çekiyor. Sık sık ateşe ve suya düşüyor. ¹⁶ Onu öğrencilerine getirdim ama iyileştiremediler.”

¹⁷ Yeşua, “**Ey imansız ve yoldan çıkmış kuşak! Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne vakte kadar katlanacağım? Onu buraya bana getirin**” dedi. ¹⁸ Yeşua iblisi azarlayınca iblis çocuktan çıktı ve çocuk o saatte iyileşti.

¹⁹ Sonra öğrenciler yalnız olarak Yeşua’ya gelip, “Biz neden iblisi kovamadık?” diye sordular.

²⁰ Onlara, “**İnanmadığınız için**” dedi. “**Size doğrusunu söyleyeyim, hardal tanesi kadar**

imanınız olsa Şu dağa, ‘Buradan Şuraya taşın’ derseniz, taŐınır; sizin için imkânsız hiçbir Şey olmayacaktır. ²¹ Ama bu tür, dua ve oruçla kovulabilir.”

²² Galile’deyken Yeşua öğrencilerine, “İnsanoğlu insanların eline teslim edilmek üzere, ²³ O’nu öldürecekler ama O üçüncü gün dirilecektir” dedi. Öğrencileri buna çok kederlendiler.

²⁴ Kafarnahum’a geldiklerinde, iki dirhemlik tapınak vergisini toplayanlar Petrus’a gelip, “Öğretmeniniz tapınak vergisini ödemiyor mu?” dediler. ²⁵ Petrus onlara “Ödüyor” dedi.

Petrus eve girdiğinde, daha bir Şey söylemeden Yeşua ona Şöyle dedi: “Dünya kralları gümrük veya vergiyi kimlerden alır? Bu konuda ne düşünüyorsun Simon?” dedi. “Kendi oğullarından mı, yoksa yabancılardan mı?”

²⁶ Petrus O’na, “Yabancılardan” dedi. Bunu söylemesi üzerine Yeşua ona, “O zaman oğullar muafıdır. ²⁷ Ama biz onların sürçmesine neden olmayalım. Denize gidip oltanı at. Tuttuğun ilk balığı çıkar, onun ağzını atığında dört dirhemlik bir para bulacaksın. Onu al, benim ve kendin için onlara ver.” dedi.

18

¹ O sırada öğrenciler Yeşua’ya gelip, “Göğün Kralığı’nda en büyük kimdir?” diye sordular.

² Yeşua yanına küçük bir ocuk çağırdı ve onu orta yere dikti.

³ “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi. “Kendi yolunuzdan dönüp küçük çocuklar gibi olmazsanız,

Cennetin Krallığı'na asla giremezsiniz. ⁴ Bu nedenle, her kim bu küçük çocuk gibi alçakgönüllü olursa, Göğün Krallığı'nda en büyük odur. ⁵ Böyle bir küçük çocuğu benim adıma kabul eden beni kabul etmiş sayılır. ⁶ Ama kim bana iman eden bu küçüklerden birinin sürçmesine neden olursa, boynuna kocaman bir değirmen taşı asılıp denizin dibine atılması kendisi için daha iyi olur.”

⁷ “İnsanın sürçmesine neden olan tuzaklardan dolayı dünyanın vay haline! Bu türden tuzaklar hep olacaktır. Ama tuzaklara aracılık edenlerin vay haline! ⁸ Elin veya ayağın sürçmene neden olursa, onu kesip at. Tek bir el, tek bir ayakla yaşama kavuşmak, iki el, iki ayakla ebedi ateşe atılmaktan daha iyidir. ⁹ Gözün sürçmene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü tek gözle yaşama kavuşman, iki gözle cehennem ateşine atılmaktan daha iyidir. ¹⁰ Bu küçüklerden birini bile küçümsemeye kalkmayın! Çünkü size derim ki, onların gökteki melekleri, gökteki Babam'ın yüzünü hep görürler. ¹¹ Çünkü İnsanoğlu kaybolanı kurtarmak için geldi.”

¹² “Siz ne düşünüyorsunuz? Bir adamın yüz koyunu olup da içlerinden biri yolundan sapsa, doksan dokuzunu dağlarda bırakıp yolundan sapsa, doksan dokuz koyundan daha çok onun için sevinir. ¹³ Size doğrusunu söyleyeyim, onu bulursa, yolundan sapsamış doksan dokuz koyundan daha çok onun için sevinir. ¹⁴ Bu nedenle, bu küçüklerden birinin yok olması gökteki Babanız'ın isteği değildir.”

¹⁵ “Kardeşin sana karşı günah işlerse, git, suçunu ona göster. Her şey yalnızca ikinizin arasında

kalsın. Seni dinlerse, onu kazanmış olursun. ¹⁶ Ama dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al öyle ki, konuşulan her şey iki ya da üç tanıkla doğrulansın. ¹⁷ Onları da dinlemeyi reddederse durumu topluluğa söyleyin. Topluluğu da dinlemeyi reddederse, onu Tanrı tanımaz veya vergi görevlisi say. ¹⁸ Size doğrusunu söyleyeyim, yeryüzünde her ne bağlarsanız gökte de bağlanmış olacak ve yeryüzünde her ne çözerseniz gökte de çözülmüş olacak. ¹⁹ Yine, size kesinlikle derim ki, yeryüzünde aranızdan iki kişi, dileyebilecekleri bir konu hakkında anlaşılırsa, gökteki Babam tarafından dilekleri yerine getirilecektir. ²⁰ Çünkü nerede iki ya da üç kişi benim adımla toplanırsa, ben de onların arasında olacağım.”

²¹ Sonra Petrus Yeşua'ya gelip, “Efendimiz, kardeşim bana karşı kaç kez günah işlerse onu bağışlamalıyım? Yedi kereye kadar mı?” dedi.

²² Yeşua ona, “Sana yedi kereye kadar değil, ben sana yetmiş kere yedi kez derim. ²³ Bu nedenle Göğün Krallığı, hizmetkârlarıyla hesaplaşmak isteyen bir krala benzer. ²⁴ Kral hesaplaşmaya oturduğunda, kendisine on bin talant borcu olan biri getirildi. ²⁵ Ama adamın ödeme gücü olmadığından efendisi onun, karısının, çocuklarının ve sahip olduğu tüm malının satılıp borcun ödenmesini buyurdu. ²⁶ Bunun üzerine hizmetkâr yere kapanıp, ‘Efendimiz, bana karşı sabırlı ol, borcumun hepsini ödeyeceğim!’ dedi. ²⁷ Efendisi ona acıdı. Borcunu silip onu özgür bıraktı.”

²⁸ “Ama o hizmetkâr dışarı çıktı ve kendisine yüz dinar borcu olan başka bir hizmetkârla karşılaştı.

Onu yakalayıp, ‘Bana borcunu öde!’ diyerek boğazına yapıştı.”

²⁹ “Bunun üzerine hizmetkâr onun ayaklarına kapandı ve ‘Bana karşı sabırlı ol, borcumu sana ödeyeceğim’ diyerek ona yalvardı. ³⁰ Ama o bunu kabul etmedi. Gitti, borcunu ödeyene dek adamı zindana kapattı.

³¹ Buna tanık olan öteki hizmetkârlar çok üzüldüler. Efendilerine gidip olup bitenleri tek tek anlattılar. ³² O zaman efendisi onu yanına çağırdı. Ona, ‘Ey kötü hizmetkâr! Bana yalvarınca senin tüm borcunu bağışladım. ³³ Benim sana merhamet ettiğim gibi, senin de hizmetkâr kardeşine merhamet göstermen gerekmez miydi?’ ³⁴ Efendisi öfkeleni ve borcunu ödeyene dek onu işkencecilere teslim etti. ³⁵ Kardeşinizi yürekten bağışlamazsanız, göksel Babam da size öyle davranacaktır.”

19

¹ Yeşua sözlerini bitirdikten sonra Galile’den ayrıldı ve Yarden Irmağı’nın karşı yakasındaki Yahudiye kıyılarına geldi. ² Büyük kalabalıklar O’nu izledi. Hasta olanları orada iyileştirdi.

³ Ferisiler Yeşua’ya gelip O’nu sınamak amacıyla, “Erkeğin herhangi bir nedenle karısını boşaması Yasa’ya uygun mudur?” diye sordular.

⁴ O şöyle yanıt verdi: “‘Başlangıçta Yaradan’ın onları erkek ve dişi olarak yarattığını, ⁵ ve ‘Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak’ dendiğini Yasa’da okumadınız mı?

⁶ Öyle ki artık onlar iki değil, tek bedendirler. Bu nedenle Tanrı’nın birleştirdiğini insan ayırmasın.”

⁷ O'na, "Öyleyse Moşe neden erkeğin boşanma belgesi vererek boşayabileceği söyledi?" diye sordular.

⁸ Yeşua onlara, "Moşe, yüreklerinizin katılığından ötürü karılarınızı boşamanıza izin verdi" dedi. "Başlangıçta böyle değildi. ⁹ Size derim ki, karısını fuhuş dışında bir nedenle boşayıp başkasıyla evlenen, zina etmiş olur. Boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur."

¹⁰ Öğrencileri Yeşua'ya, "Eğer erkeğin karısıyla durumu böyleyse hiç evlenmemek daha iyi!" dediler.

¹¹ Ama Yeşua onlara, "Bu sözü herkes kabul edemez, ancak Tanrı'nın kendisine güç verdiği kişiler bunu kabul edebilir. ¹² Çünkü bazıları doğuştan hadımdır, bazıları insanlar tarafından hadım edilir, bazıları da Göğün Krallığı uğruna kendini hadım sayar. Bunu kabul edebilen kabul etsin!" dedi.

¹³ Sonra, ellerini üzerlerine koyup dua etmesi için Yeşua'ya küçük çocukları getirdiler. Öğrenciler onları azarladı. ¹⁴ Bunun üzerine Yeşua, "Bırakın küçük çocukları, bana gelmelerine engel olmayın" dedi. "Çünkü Cennetin Krallığı böylelerinindir." ¹⁵ Ellerini onların üzerine koyduktan sonra ayrıldı.

¹⁶ Adamın biri Yeşua'ya gelip, "İyi öğretmen, sonsuz yaşama sahip olmak için nasıl bir iyilik yapmalıyım?" diye sordu.

¹⁷ Ona, "Bana neden iyi diyorsun? İyi olan yalnızca biri var. Yaşama sahip olmak istiyorsan O'nun buyruklarını tut" dedi.

¹⁸ Adam Yeşua'ya, "Hangilerini?" diye sordu.

Yeşua şöyle yanıtladı: " 'Öldürmeyeceksin.' 'Zina etmeyeceksin.' 'Çalmayacaksın.' 'Yalan yere tanıklık etmeyeceksin.' ¹⁹ 'Babana ve annene

saygı göstereceksin.' Ve, 'Komşunu kendin gibi seveceksin.' ”

²⁰ Genç adam Yeşua'ya, “Bütün bunları gençliğimden beri tuttum. Hâlâ ne eksğim var ki?” dedi.

²¹ Yeşua ona, “Eğer eksiksiz olmak istiyorsan, git, elindekileri sat, yoksullara ver; o zaman göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle” dedi. ²² Fakat delikanlı bunu işitince üzüntü içinde oradan gitti. Çünkü çok malı vardı. ²³ Yeşua öğrencilerine şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, zengin bir adam Cennetin Krallığı'na güçlkle girecek. ²⁴ Size yine şunu söyleyeyim ki, bir devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin bir adamın Tanrı'nın Krallığı'na girmesinden daha kolaydır.”

²⁵ Öğrenciler bunu işitince çok şaşırıldılar, “Öyleyse kim kurtulabilir?” diye sordular.

²⁶ Yeşua onlara bakarak, “İnsanlar için bu olanaksızdır, ama Tanrı için her şey mümkündür” dedi.

²⁷ Sonra Petrus, “İşte, her şeyi bıraktık ve seni izliyoruz. O zaman bizim neyimiz olacak?” dedi.

²⁸ Yeşua öğrencilerine, “Size doğrusunu söyleyeyim, her şey yenilediğinde, İnsanoğlu görkemli tahtına oturduğunda, benim ardından gelen sizler, on iki tahtta oturup İsrail'in on iki oymağını yargılayacaksınız. ²⁹ Benim adım uğruna evlerini, kardeşlerini, anne ya da babasını, karısını, çocuklarını ya da toprağını bırakan herkes, bunların yüz katını alacak ve sonsuz yaşamı miras alacaktır. ³⁰ Ama birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak” dedi.

20

1 “Çünkü Göğün Krallığı, sabah erkenden bağında çalışacak işçiler bulmak için dışarı çıkan bir toprak sahibine benzer. 2 Toprak sahibi, işçilerle günlüğü bir dinara anlaşıp onları bağına gönderdi. 3 Adam saat dokuza doğru yeniden dışarı çıktığında, çarşı meydanında boş duran başkalarını gördü. 4 Onlara, ‘Siz de bağa gidip çalışın. Size hakkınızı veririm’ dedi. Böylece onlar da bağa gittiler. 5 Öğleyin ve öğleden sonra üç sıralarında aynı şekilde yaptı. 6 Saat beşe doğru çarşı meydanına geldiğinde, boş duran başka adamlar buldu. Onlara, ‘Neden bütün gün burada boş boş duruyorsunuz?’ dedi.”

7 “O’na, ‘Çünkü bizi kimse işe almadı’ dediler.”
“Onlara, ‘Siz de bağa gidin, hakkınızı vereceğim’ dedi.”

8 “Akşam olunca, bağın sahibi kâhyasına, ‘İşçileri çağır ve sonuncudan ilkinе doğru ücretlerini öde’ dedi. 9 Saat beşe doğru işe alınanlar, birer dinar aldılar. 10 İlk gelenler daha fazlasını alacaklarını sandılar, ancak onlara da birer dinar verildi. 11 Paralarını aldıktan sonra bağ sahibine karşı homurdanmaya başladılar: 12 ‘En son gelenler yalnızca bir saat çalıştı’ dediler. ‘Onları günün sıcaklığını ve yükünü taşıyan bizlerle bir tuttun!’ ”

13 “Bağ sahibi onlardan birine, ‘Arkadaş, sana ne haksızlık ettim ki? Anlaşmamız bir dinar değil miydi? 14 Hakkını al ve yoluna git. Sana verdiğimin aynısını sonuncuya da vermek istiyorum. 15 Kendim için malımla dilediğimi yapmak yasal değil mi? Yoksa ben iyiyim de, gözün mü

kötü?’ 16 Böylece, sonuncular birinci, birinciler de sonuncu olacak. Çünkü çağırılanlar çoktur, ama seçilenler azdır.”

17 Yeşua Yerusaleml’e doğru çıkarken, yolda on iki öğrencisini bir kenara çekip onlara şöyle dedi: 18 “İşte, Yerusaleml’e çıkıyoruz ve İnsanoğlu başkâhinler ve yazıcılara teslim edilecek. Onlar O’nu ölüme mahkûm edecekler. 19 Ve O’nunla alay etmeleri, kamçılayıp çarmıha germeleri için O’nu öteki ulusların eline teslim edecekler. Ama üçüncü gün O dirilecek.”

20 O sırada Zebedi oğullarının annesi, oğullarıyla birlikte O’nun yanına geldi. Önünde diz çöküp bir dileğinin olduğunu söyledi. 21 Yeşua ona, “Ne istiyorsun?” dedi.

O’na, “Buyruk ver ki, bu iki oğlum, senin krallığında biri sağında, diğeri solunda otursun” dedi.

22 Ama Yeşua “Siz ne istediğinizi bilmiyorsunuz. Benim içeceğim kâseden içebilir ve benim vaftizimle vaftiz olabilir misiniz?” dedi.

Ona, “Yapabiliriz” dediler.

23 Yeşua onlara, “Tabii ki benim kâsemden içeceksiniz ve benim vaftiz edildiğim vaftizle vaftiz edileceksiniz; ama sağımda ve solumda oturmak benim elimde değil, Babam o yerleri belirli kişiler için hazırlamıştır” dedi.

24 Bunu duyan diğeri on öğrenci bu iki kardeşe öfkelenmişler.

25 Ama Yeşua onları yanına çağırıp şöyle dedi: “Biliyorsunuz ki, ulusların önderleri onlara efendi kesilir, ileri gelenler de hakimiyetlerini hissettirirler. 26 Sizin aranızda böyle olmayacak.

Aranızda kim büyük olmak isterse ötekilerin hizmetkârı olsun. ²⁷ Aranızda kim birinci olmak isterse, diğerlerinin kölesi olsun. ²⁸ Nitekim İnsanoğlu hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve yaşamını birçokları için fidiye olarak vermeye geldi.”

²⁹ Eriha'dan çıkarlarken büyük bir kalabalık Yeşua'nın ardınca gitti.

³⁰ İşte, yol kenarında oturan iki kör, Yeşua'nın geçtiğini duyunca, “Efendimiz, ey David Oğlu bize merhamet et!” diye bağırdılar.

³¹ Kalabalık, susmaları için onları azarladıysa da onlar, “Efendimiz, ey David Oğlu, bize merhamet et!” diye daha da fazla bağırdılar.

³² Yeşua durup onları yanına çağırdı ve “Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?” diye sordu.

³³ O'na, “Efendimiz, gözlerimiz açılsın” dediler.

³⁴ Yeşua merhametle onların gözlerine dokundu. O anda gözleri yeniden görmeye başladı ve O'nun ardından gittiler.

21

¹ Yerusaleml'e yaklaşıp Zeytin Dağı'nın eteğinde bulunan, Beytfaci'ye geldiklerinde, Yeşua iki öğrencisini önlerinden gönderdi. ² Onlara, “Karşınızdaki köye gidin, hemen orada bağlı bir eşekle yanında bir sığa bulacaksınız” dedi. “Onları çözerek bana getirin. ³ Eğer biri size bir şey derse, ‘Efendi'nin onlara ihtiyacı var hemen geri gönderecek’ dersiniz.”

⁴ Bütün bunlar, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

⁵ “Siyon kızına de ki,
İşte, alçakgönüllü Kralın sana geliyor, Eşeğe, evet
sıpayı

Eşek yavrusuna binmiş sana geliyor.”

⁶ Öğrenciler gidip Yeşua'nın kendilerine söylediği
gibi yaptılar.

⁷ Eşekle sıpayı getirip giysilerini üzerine koydular.
Yeşua üzerine oturdu. ⁸ Çok büyük bir kalabalık,
giysilerini yola serdi. Bazıları da ağaç dalları kesip
yola serdi. ⁹ Önden gidenler ve arkadan gelen-
ler, “David Oğlu'na Hozana! Efendi'nin adıyla
gelene övgüler olsun! Hozana en yücelerde!” diye
bağırıyordu.

¹⁰ Yeşua Yeruşalem'e girince, bütün kent, “Bu
kimdir?” diyerek ayağa kalktı.

¹¹ Kalabalıklar, “Bu, Galile'nin Nasıra kentinden
Peygamber Yeşua'dır” diyordu.

¹² Yeşua Tanrı'nın tapınağına girdi ve tapınakta
bulunan alıcı ve satıcıların tümünü kovdu. Para
bozanların masalarını ve güvercin satanların seh-
palarını devirdi. ¹³ Onlara, “**Benim evime dua
evi denecek' diye yazılmıştır**” dedi. “**Ama siz onu
haydut inine çevirdiniz!**”

¹⁴ Yeşua tapınaktayken kendisine gelen topalları
ve körleri iyileştirdi.

¹⁵ Ama başkâhinler ve yazıcılar onun yaptığı
harikaları ve tapınakta, “David Oğlu'na hozana!”
diye bağırarak çocukları gördüklerinde öfkelen-
diler, ¹⁶ ve Yeşua'ya, “Bunların ne dediğini duyuyor
musun?” diye sordular.

Yeşua onlara, “**Evet duyuyorum. Peki siz,
'Çocukların ve emzikteki bebeklerin ağzından**

kendine övgüler saçtırdın' diyen sözü hiç okumadınız mı?"

¹⁷ Yeşua onları bırakıp kentten ayrıldı. Beytanya'ya gidip gece orada kaldı.

¹⁸ Yeşua sabah kente döndüğünde acıkmıştı. ¹⁹ Yol kenarında bir incir ağacı görünce yanına geldi. Ağaçta yapraklardan başka bir şey bulamayınca ağaca, "Sonsuza dek sende bir daha meyve olmasın!" dedi.

İncir ağacı hemen kurudu.

²⁰ Öğrenciler bunu görünce, "İncir ağacı hemen nasıl da kurudu?" diyerek hayrete düştüler.

²¹ Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, eğer imanınız olur ve kuşku duymazsanız, yalnızca incir ağacına yapılanı yapmakla kalmaz, şu dağa, 'Yerinden kalk, denize atıl' derseniz, söylediğiniz gerçekleşecektir. ²² İnanarak dua ettiğinizde, dilediğiniz her şeyi alırsınız."

²³ Yeşua tapınağa girmiş öğretirken, başkâhinler ve halkın ileri gelenleri O'na gelip, "Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Sana bu yetkiyi kim verdi?" diye sordular.

²⁴ Yeşua onlara şu yanıtı verdi: "Size bir soru da ben soracağım; eğer bana yanıt verirseniz, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim. ²⁵ Yuhanna'nın vaftiz etme yetkisi nereden geldi? Tanrı'dan mı, yoksa insanlardan mı?"

Bunu kendi aralarında tartışmaya başladılar: "Tanrı'dan dersek, bize, 'Öyleyse ona neden inanmadınız?' diye soracaktır. ²⁶ Ama, 'İnsandan' dersek, kalabalıktan korkarız; çünkü halk

Yuhanna'yı peygamber sayıyor." 27 Yeşua'ya, "Bilmiyoruz" dediler.

Yeşua onlara, "Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim" dedi. 28 "Ama şununla ilgili düşünceniz nedir? Bir adamın iki oğlu vardı. Adam birinci oğluna gidip, 'Oğlum, git bugün bağda çalış' dedi. 29 Oğlu, 'Gitmeyeceğim!' dedi. Sonra fikrini değiştirip gitti. 30 İkincisine geldi ve adam aynı şeyi söyledi. 'Gidiyorum efendim' dedi ama gitmedi. 31 İkisinden hangisi babasının isteğini yerine getirmiş oldu?"

O'na, "Birincisi" dediler.

Yeşua onlara şöyle dedi: "Gerçekten size derim ki, vergi görevlileri ve fahişeler Tanrı'nın Krallığı'na sizden önce giriyorlar. 32 Çünkü Yuhanna size doğruluk yoluyla geldi ve siz ona inanmadınız. Ama vergi görevlileri ve fahişeler ona inandılar. Bunu görmenize rağmen hâlâ pişman olmadınız ve ona iman etmediniz."

33 "Başka bir benzetme dinleyin: Toprak sahibi bir adam varmış, bağ dikmiş, çevresine çit çekmiş, içine üzüm sıkma çukuru kazmış, bir bekçi kulesi yapmış. Sonra bağı çiftçilere kiraya vermiş ve başka bir ülkeye gitmiş. 34 Bağbozumu zamanı yaklaşınca, üründen kendisine düşen payı almak için hizmetkârlarını kiracılara gönderdi. 35 Kiracılar adamın hizmetkârlarını yakalayıp, birini dövdü, birini öldürdü, diğerini de taşla tuttu. 36 Bağ sahibi bu kez ilkinden daha fazla hizmetkâr gönderdi; Ama kiracılar onlara da aynı şeyi yaptılar. 37 Bağ sahibi sonunda, 'Oğlumu dinlerler' diyerek kiracılara onu gönderdi. 38 Ama kiracılar adamın oğlunu görünce kendi aralarında, 'Bu varis; gelin

onu öldürelim ve mirasına el koyalım' dediler. ³⁹Böylece onu alıp bağdan dışarı attılar ve sonra onu öldürdüler. ⁴⁰Buna göre bağın sahibi geldiğinde, kiracılara ne yapacak?"

⁴¹Yeşua'ya şöyle karşılık verdiler: "Bu sefil adamları sefil bir şekilde yok edecek; ürününü kendisine mevsiminde verecek olan başka çiftçilere kiralayacak."

⁴²Yeşua onlara, "Kutsal Yazılar'da geçen şu sözü hiç okumadınız mı? 'Yapıcıların reddettiği taş, Köşenin baş taşı oldu. Bu, Efendi'nin işidir, Gözümüzde şaşılacak bir iş?' "

⁴³"Bunun için size derim ki, Tanrı'nın Krallığı sizden alınacak ve ürününlerini yetiştiren başka bir ulusa verilecektir. ⁴⁴Bu taşın üzerine düşen parçalanacak; taş da kimin üzerine düşerse onu ezip toz edecek."

⁴⁵Başkâhinler ve Ferisiler, Yeşua'nın benzetmelerini duyunca, Yeşua'nın kendilerinden söz ettiğini anladılar. ⁴⁶O'nu yakalamak istediler ama halktan çekindiler. Çünkü halk O'nu bir peygamber olarak görüyordu.

22

¹Yeşua onlara yine benzetmelerle seslendi: ²"Cennetin Krallığı, oğluna düğün ziyafeti veren bir krala benzer. ³Kral ziyafete davet edilenleri çağırmak için hizmetkârlarını gönderdi, ama onlar gelmek istemedi. ⁴Yine kral başka hizmetkârlarını gönderip onlara, 'Davet edilenlere şunu söyleyin: İşte, yemeğimi hazırladım. Sığırlarım ve besili hayvanlarım kesildi. Her şey hazır. Düğün ziyafetine gelin!' ⁵Ama davet edilenler buna aldırış etmedi.

Biri tarlasına, biri ticaretine gitti. ⁶ Ötekiler de kralın hizmetkârlarını yakalayıp, zarar verdiler ve öldürdüler. ⁷ Kral bunu duyunca öfkelenđi. Ordularını gönderip, o katilleri yok etti, kentlerini ateşe verdi.”

⁸ “Sonra hizmetkârlarına, ‘Düğün ziyafeti hazır, ama davet edilenler buna layık değilmış’ dedi. ⁹ ‘Bu nedenle gidin, yol kavşaklarında bulabildiğiniz herkesi şölene davet edin.’ ¹⁰ Böylece hizmetkârlar yola çıktılar, iyi kötü kimi buldularsa topladılar. Düğün konuklarla doldu.

¹¹ “Ama kral konukları görmeye geldiğinde, orada üzerinde düğün giysisi olmayan bir adam gördü. ¹² Ona, ‘Arkadaş, buraya düğün giysisi giymeden nasıl girdin?’ dedi. Adamın dili tutuldu. ¹³ Bunun üzerine kral, hizmetkârlara, ‘Onun elini ayağını bağlayın, götürün ve dışarıya, karanlığa atın’ dedi. ‘Orası ağlayış ve dış gıcirtısının bulunduğu yerdir.’ ¹⁴ Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır.”

¹⁵ Sonra Ferisiler çıkıp gittiler. Yeşua’yı kendi söyleyeceği sözlerle tuzağa düşürmek için bir plan yaptılar. ¹⁶ Hirodes’den yana olanlarla birlikte gönderdikleri kendi öğrencileri O’na gelip şöyle dediler: “Öğretmen, senin dürüst biri olduğunu, Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini, kimseyi kayırmadığını biliyoruz. Çünkü sen insanlar arasında taraf tutmazsın. ¹⁷ Öyleyse bize ne düşündüğünü söyler misin? Sezar’a vergi ödememiz Yasa’ya uygun mu, değil mi?”

¹⁸ Ama Yeşua onların kötü niyetini bildiği için şöyle dedi: “Neden beni sınıyorsunuz, ey

ikiyüzlüler? ¹⁹ Bana vergi ödediğiniz parayı gösterin.”

O'na bir dinar getirdiler.

²⁰ Onlara, “**Bu resim ve yazı kimin?**” diye sordu.

²¹ Onlar, “Sezar'ın” dediler.

Sonra onlara, “**Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin**” dedi.

²² Bunu işitince şaşkınlık içinde kaldılar, Yeşua'yı bırakıp gittiler.

²³ O gün ölümden sonra diriliş olmadığını iddia eden Sadukiler Yeşua- 'ya gelip şunu sordular:

²⁴ “Öğretmen, Moşe şöyle demiştir: ‘Eğer bir adam çocuk sahibi olmadan ölürse, kardeşi onun karısıyla evlensin, soyunu devam ettirsin.’ ²⁵ Şimdi

aramızda yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve öldü ve çocuğu olmadığı için karısını kardeşine bıraktı.

²⁶ İkincisi, üçüncüsü, yedincisine kadar hepsine aynı şey oldu. ²⁷ Hepsinden sonra kadın öldü.

²⁸ Buna göre, dirilişte kadın bu yediden hangisinin karısı olacak? Çünkü hepsi onunla evlenmiş oldu.”

²⁹ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “**Yanılmanızın nedeni Kutsal Yazılar'ı ve Tanrı'nın gücünü bilmemenizdir.** ³⁰ Dirilişten sonra insanlar

artık ne evlenir ne de evlendirilir, Tanrı'nın gökteki melekleri gibi olurlar. ³¹ Ama ölülerin dirilişiyle ilgili olarak, Tanrı'nın size bildirdiği şu

sözünü okumadınız mı? ³² ‘Ben Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakov'un Tanrısı'yım’. Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır.”

³³ Bunu işiten kalabalık, Yeşua'nın öğretişine şaşırdılar.

³⁴ Ama Ferisiler, Yeşua'nın Sadukiler'i susturduğunu duyunca toplandılar. ³⁵ İçlerinden biri, bir Yasa uzmanı, O'nu sınamak için şöyle bir soru sordu. ³⁶ "Öğretmen, Yasa'daki en büyük buyruk hangisidir?"

³⁷ Yeşua ona, "'Tanrının Efendi'ni bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin' dedi. ³⁸ Bu ilk ve büyük buyruktur. ³⁹ Aynı şekilde ikincisi de şudur: 'Komşunu kendin gibi seveceksin.' ⁴⁰ Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır."

⁴¹ Ferisiler toplu olarak bir araya gelmişken, Yeşua onlara şu soruyu sordu: ⁴² "Mesih hakkında ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur?" O'na, "David'in" dediler.

⁴³ Yeşua onlara şöyle dedi: "Öyleyse David Ruh'tan esinlenerek nasıl O'ndan Efendi diye söz ediyor? Şöyle diyor:

⁴⁴ 'Efendi, Efendim'e dedi ki, Düşmanlarını ayaklarının altında tabure yapana dek, Sağımda otur'.

⁴⁵ "Eğer David O'na Efendi diyorsa, nasıl olur da onun Oğlu olur?"

⁴⁶ Hiç kimse Yeşua'ya yanıt veremedi. O günden sonra artık aralarından hiç kimse O'na bir şey sormaya cesaret edemedi.

23

¹ Sonra Yeşua kalabalığa ve öğrencilerine şöyle dedi: ² "Yazıcılar ve Ferisiler Moşe'nin kürsüsünde otururlar. ³ Bu nedenle, size söylediklerinin hepsini yapın ve yerine getirin, ama onların yaptıklarını yapmayın. Çünkü onlar söyler ama yapmazlar.

4 Çünkü ağır ve taşınması zor yükleri bağlayıp başkalarının sırtına yüklerler, ama kendileri yardım etmek için parmaklarını bile kıpırdatmazlar. 5 Bütün işlerini gösteriş için yaparlar. Hamailerini büyük ve giysilerinin püsküllerini uzun yaparlar. 6 Ziyafetlerde başköşeye, havralardaki en iyi yere oturmaya bayılırlar. 7 Çarşı meydanlarında selamlanmaktan ve kendilerine ‘Öğretmen’ denilmesinden hoşlanırlar. 8 İnsanlar sizi öğretmen diye çağırmasın. Çünkü sizin tek bir öğretmeniniz var, O da Mesih’tir ve hepiniz kardeşsiniz. 9 Yeryüzünde hiç kimseye baba demeyin. Çünkü tek bir Babanız var, O da göksel Baba’dır. 10 Kimse sizi efendi diye çağırmasın. Çünkü tek bir efendiniz var, O da Mesih’tir. 11 Aranızda en büyük olan ötekilerin hizmetkârı olsun. 12 Her kim kendini yüceltirse alçaltılacak ve her kim kendini alçaltılırsa yüceltilecektir.”

13 “Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Bir yanda gösteriş için uzun uzun dua edersiniz, diğer yandan dulların malını mülkünü yutarsınız. Bu nedenle siz daha büyük yargıya uğrayacaksınız.”

14 “Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Göğün Krallığı’nın kapısını insanların yüzüne kapatıyorsunuz; ne kendiniz giriyor ne de girmek isteyenlere izin veriyorsunuz. 15 Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Tek bir kişiyi inancınıza döndürmek için denizleri, kıtaları aşarsınız. İncancınıza döneni de iki kat cehennemlik yaparsınız.”

16 “Vay halinize, ey kör rehberler, ‘Tapınak

üzerine yemin edenin yemini geçersizdir, ama her kim tapınağın altını üzerine yemin ederse yeminini yerine getirmek zorundadır' diyorsunuz. ¹⁷ Ey kör budalalar! Hangisi daha büyük, altın mı yoksa altını kutsal kılan tapınak mı? ¹⁸ Ve yine diyorsunuz ki, 'Sunak üzerine yemin edenin, yemini geçersizdir, ama sunaktaki sunu üzerine yemin eden, yeminini yerine getirmek zorundadır.' ¹⁹ Ey körler! Hangisi daha büyük, sunu mu, yoksa sunuyu kutsal kılan sunak mı? ²⁰ Bu nedenle, sunak üzerine yemin eden, sunak ve üzerindeki her şeyin üzerine yemin etmiş olur. ²¹ Tapınak üzerine yemin eden, hem tapınak hem de tapınakta yaşayan Tanrı üzerine yemin etmiş olur. ²² Gök üzerine yemin eden, Tanrı'nın tahtı ve tahtta oturanın üzerine yemin etmiş olur."

²³ "Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Nanenin, dereotunun ve kimyonun ondalığını verirken, Yasa'nın daha önemli konularını: adaleti, merhameti ve imanı yarım bırakırsınız. Bunları yarım bırakmadan asıl ötekilerini de yerine getirmeliydiniz. ²⁴ Ey kör rehberler! Küçük sineği süzüp ayırırken, diğer yandan deveyi yutarsınız."

²⁵ "Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü kâsenin ve tabağın dışını temizlersiniz, ama içi soygunculuk ve taşkınlıkla doludur. ²⁶ Ey kör Ferisi, sen önce kâsenin ve tabağın içini temizle ki, dışı da temiz olsun."

²⁷ "Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü siz dıştan güzel görünen, ama içi ölü kemikleri ve her türlü pislikle dolu

badanlı mezarlar gibisiniz. ²⁸ Sizler de bunlar gibi dıştan insanlara doğru görünürsünüz, ama içte ikiyüzlülük ve fesatla dolusunuz.”

²⁹ “Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü peygamberlerin mezarlarını yaparsınız ve doğru kişilerin mezarlarını süslersiniz.

³⁰ ‘Atalarımızın günlerinde yaşasaydık, onlarla peygamberlerin kanını dökmezdik’ diyorsunuz.

³¹ Böylece, peygamberleri öldürenlerin torunları olduğunuza kendiniz tanıklık ediyorsunuz.

³² Öyleyse atalarınızın başlattığı işi haydi tamamlayın.

³³ Ey yılanlar, engereklerin soyu! Cehennem yargısından nasıl kurtulacaksınız? ³⁴ Bu

nedenle, işte size peygamberler, bilge kişiler ve yazıcıları gönderiyorum. Bazılarını öldürecek ve çarımha gereceksiniz. Bazılarını havralarınızda kırbaçlayacak, kentten kente onları kovalayarak zulmedeceksiniz. ³⁵ Öyle ki, doğru kişi Habel’in kanından, tapınakla sunak arasında öldürdüğünüz Berekyia oğlu Zekeriya’nın kanına kadar, yeryüzünde dökülen bütün doğru kişilerin kanından sorumlu tutulacaksınız. ³⁶ Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlardan bu kuşak sorumlu tutulacak.”

³⁷ “Ey Yerusalemler! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşla tutan Yerusalemler! Bir tavuğun civcivlerini kanatlarının altına toplaması gibi, ben de senin çocuklarını kaç kez toplamak istedim, ama siz yanaşmadınız! ³⁸ Bakın, eviniz

ıssız kalacak. ³⁹ Size şunu söyleyeyim: ‘Efendi’nin adıyla gelene övgüler olsun!’ diyeceğiniz zamana

dek beni bir daha görmeyeceksiniz.”

24

¹ Yeşua tapınaktan çıkıp giderken, öğrencileri, tapınağın binalarını O'na göstermek için yanına geldiler. ² Yeşua onlara, “Tüm bunları görüyor musunuz? Size doğrusunu söyleyeyim, burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!” dedi.

³ Yeşua Zeytin Dağı'nda otururken, öğrencileri özel olarak O'na gelip, “Söyle bize, bu şeyler ne zaman olacak?” dediler. “Gelişini ve çağın sonunu gösteren işaret ne olacak?”

⁴ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Dikkat edin, kimse sizi saptırmasın.

⁵ Çünkü birçokları, ‘Mesih benim’ diyerek benim adıyla gelip birçoklarını saptıracak. ⁶ Savaşları ve savaş söylentilerini duyacaksınız. Siz korkmayın! Çünkü tüm bunların olması gerek, ama bu henüz daha son demek değildir. ⁷ Çünkü ulus ulusa, devlet devlete karşı gelecek, yer yer kıtlıklar, salgın hastalıklar ve depremler olacak. ⁸ Bütün bunlar doğum sancılarının başlangıcıdır.”

⁹ “Sonra sizi sıkıntı içine sokup, öldürecekler. Adımdan ötürü bütün uluslar sizden nefret edecek. ¹⁰ O zaman birçok kişi tökezleyecek, birbirini ele verecek, birbirlerinden nefret edecek. ¹¹ Birçok sahte peygamber ortaya çıkacak ve birçoklarını saptıracak. ¹² Artan kötülük nedeniyle, birçoklarının sevgisi soğuyacak. ¹³ Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. ¹⁴ Göksel krallığın bu Müjdesi uluslara tanıklık için tüm dünyada duyurulacak ve işte son o zaman gelecektir.”

15-16 “Bu nedenle, Peygamber Daniel’in bildirdiği yıkıcı iğrenç şeyin kutsal yerde dikildiğini gördüğünüzde -okuyan anlasın- Yahudiye’de bulunanlar dağa kaçsın. ¹⁷ Damda olan, evindeki eşyaları çıkarmak için aşağı inmesin. ¹⁸ Tarlada olan, giysisini almak için geri dönmessin. ¹⁹ O günlerde gebe olan, çocuk emziren annelerin vay haline! ²⁰ Dua edin ki, kaçışınız kışa veya Şabat gününe denk gelmesin. ²¹ Çünkü o dönemde öyle büyük bir sıkıntı olacak ki, dünyanın başlangıcından bu yana böylesi görülmemiş, bundan sonra da görülmeyecektir. ²² O günler kısaltılmasaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama seçilmişlerin hatırına o günler kısaltılacaktır.”

²³ “Eğer o zaman, biri size, ‘İşte, Mesih burada!’ ya da ‘İşte şurada!’ derse, buna inanmayın. ²⁴ Çünkü sahte mesihler ve sahte peygamberler ortaya çıkacak ve insanları saptırmak için büyük belirtiler ve harikalar yapacaklar. Ellerinden gelse seçilmiş olanları bile saptıracaklar.”

²⁵ “İşte, size önceden söylüyorum.”

²⁶ “Bunun için size, ‘İşte, Mesih çölde’ derlerse, dışarı çıkmayın; ya da ‘Bakın, o iç odalarda’ derlerse inanmayın. ²⁷ Çünkü şimşek doğudan çakıp batıya kadar her yandan görüldüğü gibi, İnsanoğlu’nun gelişi de öyle olacaktır. ²⁸ Çünkü leş neredeyse, akbabalar orada toplanacak.”

²⁹ “O günlerin sıkıntısından hemen sonra güneş kararacak, ay ışığını vermeyecek, yıldızlar gökten düşecek ve göksel güçler sarsılacak. ³⁰ Sonra İnsanoğlu’nun işareti gökte görünecek.

O zaman yeryüzündeki bütün halklar yas tutacak. İnsanoğlu'nun göğün bulutları üzerinde güç ve büyük görkemle geldiğini görecekler. ³¹ Büyük bir boru sesiyle meleklerini gönderecek. Melekler O'nun seçtiklerini göğün bir ucundan öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından bir araya toplayacaklar.”

³² “İncir ağacıyla ilgili şu benzetmeyi öğrenin! Dalları filizlenip yaprak verdiğinde, yazın yakın olduğunu bilirsiniz. ³³ Siz de bütün bunları gördüğünüzde, İnsanoğlu'nun yakın olduğunu, hatta kapıda olduğunu bilin. ³⁴ Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşak bütün bunlar gerçekleşmeden ortadan kalkmayacaktır. ³⁵ Gök ve yer ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.”

³⁶ “Ama o günü ve saati, gökteki melekler bile bilmez, yalnız Babam'dan başka kimse bilmez. ³⁷ Noah'ın günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacaktır. ³⁸ Çünkü, Noah'ın gemiye bindiği güne kadar, tufandan önceki günlerde, insanlar yiyip içiyorlar, evleniyor ve evlendiriliyorlardı. ³⁹ Tufan gelip hepsini alıp götürünceye dek başlarına neler geleceğini bilmiyorlardı. İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacak. ⁴⁰ O zaman tarlada olan iki adamdan biri alınacak, diğeri bırakılacak. ⁴¹ Değirmende buğday öğüten iki kadından biri alınacak, diğeri bırakılacak. ⁴² O halde uyanık kalın! Efendiniz'in hangi saatte geleceğini bilemezsiniz. ⁴³ Ama şunu bilin ki, evin sahibi hırsızın gecenin hangi saatinde geleceğini bilseydi, uyanık kalır ve evinin soyulmasına izin vermezdi. ⁴⁴ Bu nedenle siz de hazır olun! Çünkü

İnsanoğlu beklemediğiniz bir saatte gelecek.”

⁴⁵ “Efendisinin, hizmetkârlarına yiyeceklerini zamanında vermek için evinin üzerine atadığı sadık ve bilge hizmetçi kimdir? ⁴⁶ Efendisinin geldiği zaman işinin başında bulduğu o hizmetçiye ne mutlu! ⁴⁷ Size doğrusunu söyleyeyim, efendisi onu sahip olduğu her şeyin üzerinde yetkili kılacaktır. ⁴⁸ Ama o kötü hizmetçi içinden, ‘Efendim’in gelişi gecikiyor’ deyip, ⁴⁹ öteki hizmetkârları dövmeye başlarsa, sarhoşlarla birlikte yiyip içerse, ⁵⁰ efendisi onun beklemediği bir saatte ve bilmediği bir günde gelecek, onu şiddetle cezalandırıp ikiyüzlülerle bir tutacaktır. ⁵¹ Orada ağlayış ve dış gıcirtısı olacaktır.”

25

¹ “O zaman Göğün Krallığı, kandillerini alıp güveyi karşılamaya çıkan on kız gibi olacak. ² Bu kızların beşi akılsız, beşi akıllıydı.

³ Akılsızlar kandilleriyle birlikte yanlarına yağ almadılar. ⁴ Akıllılar ise kandilleriyle birlikte kaplarına yağ aldılar. ⁵ Güvey geç kalınca, hepsini uyku bastı ve uyudular. ⁶ Gece yarısı, ‘İşte! güvey geliyor! Onu karşılamaya çıkın!’ diyen bir ses yükseldi. ⁷ O zaman bütün kızlar kalkıp kandillerini tazelediler. ⁸ Akılsızlar akıllılara, ‘Kandillerimiz sönyüyor, bize biraz yağınızdan verin’ dedi. ⁹ Ama akıllılar onlara şöyle yanıt verdiler: ‘Hem size hem bize yetmeyebilir. Siz en iyisi satıcılara gidip kendiniz için yağ satın alın.’ ¹⁰ Onlar almaya giderken güvey geldi. Hazır olanlar onunla birlikte düğün ziyafetine girdiler ve kapı kapandı. ¹¹ Sonra diğer kızlar da gelip, ‘Efendimiz, efendimiz, bize

kapıyı aç' dediler. ¹² Ama güvey, 'Size doğrusunu söyleyeyim, sizi tanımıyorum' diye yanıtladı. ¹³ Bu nedenle uyanık kalın. Çünkü İnsanoğlu'nun geleceği o günü ve saati bilemezsiniz."

¹⁴ "Göksel krallık başka bir ülkeye giden bir adamın, hizmetkârlarını çağırıp mallarını onlara emanet etmesine benzer. ¹⁵ Adam, her birine kendi yeteneğine göre, birine beş, birine iki, birine bir talant verdi. Sonra yolculuğa çıktı. ¹⁶ Beş talant alan hemen gidip aldığı parayla ticaret yaptı ve beş talant daha kazandı. ¹⁷ Aynı şekilde, iki talant alan da iki talant daha kazandı. ¹⁸ Ama bir talant alan gidip toprağı kazdı ve efendisinin parasını sakladı."

¹⁹ "Uzun zaman sonra bu hizmetkârların efendisi geri döndü, onlarla hesaplaşmaya oturdu. ²⁰ Beş talant alan beş talant daha getirip, 'Efendim, bana beş talant emanet etmiştin; bak, beş talant daha kazandım.' dedi."

²¹ "Efendisi ona, 'Aferin, iyi ve sadık hizmetkâr' dedi. Sen küçük işlerde sadık olduğunı gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Efendinin şenliğine katıl.' "

²² "İki talant alan da geldi ve 'Efendim, bana iki talant emanet etmiştin; bak iki talant daha kazandım' dedi."

²³ "Efendisi ona, 'Aferin, iyi ve sadık hizmetkâr' dedi. Sen küçük işlerde sadık olduğunı gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel efendinin şenliğine katıl.' "

²⁴ "Sonra bir talant alan da geldi. 'Efendimiz, senin sert bir adam olduğunı, ekmediğin yerden biçtiğini, harman savurmadığın yerden

devşirdiğini biliyordum. ²⁵ Bu nedenle korktum, gidip verdiğin talantı toprağa gömdüm. İşte, al paranı' dedi."

²⁶ "Efendisi ona, 'Seni kötü ve tembel köle. Ekmediğim yerden biçtiğimi, harman savurmadığım yerden devşirdiğimi biliyordun. ²⁷ Bu nedenle, paramı faize vermeliydin öyle ki geldiğimde onu faiziyle geri alayım. ²⁸ Bu nedenle, elindeki talantı alın ve on talantı olana verin.

²⁹ Çünkü kimde varsa daha çok verilecek bolluk içinde olacak. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak. ³⁰ Şu yararsız köleyi, ağlayış ve dış gıcirtısının olduğu, dışarıya karanlığa atın.' "

³¹ "İnsanoğlu görkem içinde bütün kutsal melekleriyle birlikte geldiğinde, görkemli tahtına oturacak. ³² Bütün uluslar O'nun önünde toplanacak. O da koyunları keçilerden ayıran bir çoban gibi, onları birbirinden ayıracak. ³³ Koyunları sağına, keçileri soluna koyacak. ³⁴ O zaman Kral sağındakilere, 'Gelin, Babam'ın kutsadıkları, dünyanın temeli atıldığından beri sizin için hazırlanmış olan kralığı miras alın. ³⁵ Çünkü acıkmıştım bana yiyecek verdiniz. Susamıştım bana içecek verdiniz. Yabancıydım beni içeri aldınız. ³⁶ Çıplaktım beni giydirdiniz. Hastaydım benimle ilgilendiniz. Hapisteydim yanıma geldiniz' diyecek."

³⁷ "O zaman doğru kişiler, 'Efendimiz, ne zaman seni aç görüp doyurduk, ya da susuz görüp su içirdik? ³⁸ Ne zaman seni bir yabancı olarak görüp içeri aldık, ya da çıplaktın giydirdik? ³⁹ Seni ne zaman hasta veya zindanda görüp yanıma geldik?' diyecekler."

40 “Kral onlara şöyle yanıt verecek: ‘Size doğrusunu söyleyeyim, kardeşlerimin en küçüklerinden birisi için yapmış olduğunuzu, benim için yapmış oldunuz.’⁴¹ O zaman solundakilere şöyle diyecek: ‘Çekilin önümden ey lanetliler! Şeytan ve melekleri için hazırlanmış olan ebedi ateşe gidin.’⁴² Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek vermediniz. Susamıştım bana içecek vermediniz.⁴³ Yabancıydım, yanınıza almadınız. Çıplaktım, beni giydirmediniz. Hastaydım, hapisteydim, beni ziyaret etmediniz.’ ”

44 “O zaman onlar da, ‘Efendimiz, biz seni ne zaman aç, susuz, yabancı, çıplak, hasta veya zindanda gördük de sana yardım etmedik?’ diye yanıt verecekler.”

45 “Kral da onlara şöyle yanıt verecek: ‘Size doğrusunu söyleyeyim, madem ki kardeşlerimin en küçüklerinden birisi için bunu yapmadınız, benim için de yapmamış oldunuz.’⁴⁶ Bunlar ebedi azaba, doğrular sonsuz yaşama gidecekler.”

26

¹ Yeşua bütün bu sözleri söyledikten sonra öğrencilerine, ² “İki gün sonra Pesah Bayramı olduğunu ve İnsanoğlu’nun çarmıha gerilmek üzere ele verileceğini biliyorsunuz” dedi.

³ O sırada başkâhinler, yazıcılar ve halkın ileri gelenleri, Kayafa denen başkâhinin avlusunda toplandılar. ⁴ Yeşua’yı hileyle tutuklayıp öldürmek için aralarında anlaştılar. ⁵ Ama, “Halk arasında bir kargaşa çıkmasın diye bayramda olmasın” dediler.

6-7 Yeşua Beytanya’da, cüzamlı Simon’un evindeyken, yanına bir kadın geldi. Kadın kaymaktaşından bir kap içinde çok değerli, güzel kokulu bir yağ getirmişti. Yeşua sofrada otururken, kadın bu yağı O’nun başına döktü. ⁸ Ama öğrencileri bunu görünce kızdılar, “Nedir bu israf?” dediler. ⁹ “Çünkü bu yağ çok pahalıya satılıp, parası yoksullara verilebilirdi.”

¹⁰ Ancak Yeşua bunu bilerek onlara, “Kadını neden rahatsız ediyorsunuz? Benim için iyi bir iş yaptı. ¹¹ Çünkü yoksullar hep sizinle birlikteler, ama ben hep yanınızda olmayacağım. ¹² Kadın bu değerli yağı, beni gömülmeye hazırlamak için bedenimin üzerine döktü. ¹³ Size doğrusunu söyleyeyim, bu Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anısına anlatılacaktır.”

¹⁴ O zaman Onikiler’den biri -adı Yahuda İskariyot olan- başkâhinlere gitti. ¹⁵ “Onu ele veririm bana ne verirsiniz?” dedi. Böylece otuz gümüş tarttıp ona verdiler. ¹⁶ O andan itibaren Yeşua’ya ihanet etmek için fırsat kollamaya başladı.

¹⁷ Mayasız Ekmek Bayramı’nın ilk günü, öğrenciler Yeşua’ya gelip, “Pesah yemeğini yemen için nerede hazırlık yapmamızı istersin?” dediler.

¹⁸ Yeşua, “Kentte girip şu kişiye gidin ve ona şöyle deyin, ‘Öğretmen diyor ki, zamanım yaklaştı. Pesah Bayramı’nı öğrencilerimle birlikte senin evinde kutlayacağım.’”

¹⁹ Öğrenciler, Yeşua’nın kendilerine söylediği gibi yaptılar ve Pesah yemeğini hazırladılar.

²⁰ Akşam olunca, Yeşua on iki öğrenciyle birlikte sofraya oturdu.

21 Yemek yerlerken, “Sizden biri bana ihanet edecek” dedi.

22 Bunu duyduklarına çok üzüлüp içerlediler ve her biri O’na, “Beni demek istemedin değil mi, Efendimiz?” diye sormaya başladılar.

23 Yeşua, “Elindeki ekmeği benimle birlikte tabağa daldıran bana ihanet edecek olandır” dedi.

24 “İnsanoğlu, kendisi hakkında yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu’na ihanet eden o adamın vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi çin daha iyi olurdu.”

25 Ona ihanet edecek olan Yahuda, “Ben miyim, Efendimiz?” diye sordu. Ona, “Sen söylemiş oldun” dedi.

26 Onlar yemek yerken Yeşua eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü. Öğrencilerine verip şöyle dedi: “Alın, yiyin; bu benim bedenimdir.” 27 Sonra kâseyi aldı, şükredip onlara vererek, “Hepiniz bundan için. 28 Çünkü bu, günahların bağışlanması için birçokları uğruna dökülen Yeni Antlaşma kanıdır. 29 Ama size şunu söyleyeyim, Babam’ın egemenliğinde sizinle birlikte yeniden içeceğim o güne kadar asmanın bu ürününden artık içmeyeceğim” dedi.

30 Bir ilahi söyledikten sonra Zeytin Dağı’na çıktılar.

31 O zaman Yeşua onlara: “Bu gece hepiniz benim yüzümden tökezleyip düşeceksiniz” dedi. “Çünkü ‘Çobanı vuracağım ve sürünün koyunları dağılacak’ yazılmıştır. 32 Ama ben diriltildikten sonra, sizden önce Galile’ye gideceğim.”

33 Ama Petrus O’na, “Senin yüzünden herkes tökezlese bile, ben asla tökezlemem” dedi.

³⁴ Yeşua ona, “Sana doğrusu söyleyeyim, bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin” dedi.

³⁵ Petrus O’na, “Seninle birlikte ölmem gerekse bile, seni inkâr etmeyeceğim” dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi.

³⁶ Sonra Yeşua öğrencileriyle birlikte Getsemani adlı bir yere geldi. Öğrencilerine, “Ben şuraya gidip dua edeceğim, siz burada oturun” dedi. ³⁷ Petrus’u ve Zebedi’nin iki oğlunu yanına aldı. Kederlenmeye, ağır bir sıkıntı duymaya başladı. ³⁸ Sonra onlara, “Canım ölüm derecesinde kederli. Burada kalın ve benimle birlikte uyanık durun” dedi.

³⁹ Biraz ileri gidip, yüzüstü yere kapandı. Şöyle dua etti: “Baba, mümkünse bu kâse benden uzaklaştırılsın. Yine de, benim arzum değil, senin arzun olsun.”

⁴⁰ Öğrencilerine geldi ve onları uyurken buldu. Petrus’a, “Benimle birlikte bir saat uyanık duramadınız mı? ⁴¹ Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden zayıftır” dedi.

⁴² Yeşua ikinci kez gidip şöyle dua etti: “Baba, eğer ben içmeden bu kâsenin uzaklaştırılması mümkün değilse, senin arzun olsun.”

⁴³ Geri geldiğinde öğrencileri yine uyurken buldu. Öğrencilerin göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. ⁴⁴ Onların yanlarından yine ayrıldı, aynı sözleri söyleyerek üçüncü kez dua etti. ⁴⁵ Sonra öğrencilerin yanına gelerek, “Hâlâ uyuyor ve dinleniyor musunuz? İşte, saat yaklaştı ve İnsanoğlu günahkârların eline teslim ediliyor. ⁴⁶ Kalkın, gidelim. İşte, bana ihanet eden geldi.”

⁴⁷ O daha konuşurken, işte, Onikiler'den biri olan Yahuda gedi. Onunla birlikte başkâhinler, halkın ileri gelenleri, kılıçlı sopalı büyük bir kalabalık da geldi. ⁴⁸ Yeşua'ya ihanet eden Yahuda, "Kimi öpersem, Yeşua O'dur. O'nu tutuklayın" diye onlarla anlaşmıştı. ⁴⁹ Hemen Yeşua'ya doğru gidip, "Selam, Öğretmenim!" dedi ve O'nu öptü.

⁵⁰ Yeşua ona, "Arkadaş, neden buradasın?" dedi. Sonra gelip Yeşua'yı yakalayıp tutukladılar. ⁵¹ Yeşua'yla birlikte olanlardan biri, birdenbire kılıcını çekip başkâhinin hizmetkârının kulağını kesti.

⁵² Sonra Yeşua ona, "Kılıcını yerine koy, çünkü kılıç kaldıranların hepsi kılıçla ölecek. ⁵³ Yoksa Babam'dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? Dilesem şimdi bile bana on iki tûmenden fazla melek gönderir. ⁵⁴ O zaman böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılar nasıl yerine gelir?" dedi.

⁵⁵ O sırada Yeşua kalabalığa dönüp şöyle dedi: "Neden beni bir haydutmuşum gibi kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz? Her gün tapınakta oturup öğreliyordum, beni tutuklamadınız. ⁵⁶ Fakat bütün bunlar, peygamberlerin yazıları yerine gelsin diye oldu."

Sonra bütün öğrenciler Yeşua'yı bırakıp kaçtı.

⁵⁷ Yeşua'yı tutuklamış olanlar, O'nu başkâhin Kayafa'ya götürdüler. Yazıcılar ve ileri gelenler de oradaydılar. ⁵⁸ Petrus başkâhinin avlusuna kadar Yeşua'yı uzaktan takip etti. Sonucu görmek için içeri girip nöbetçilerle birlikte oturdu.

⁵⁹⁻⁶⁰ Başkâhinler, ihtiyarlar ve bütün kurul, Yeşua'yı öldürmek için O'na karşı yalancı tanık aradılar.

Ama bulamadılar. Birçok yalancı tanık ortaya çıkmasına rağmen aradıklarını bulamadılar. Sonunda iki yalancı tanık ortaya çıktı. ⁶¹ Onlar şöyle dedi: “Bu adam, ‘Tanrı’nın tapınağını yıkıp üç günde onu yeniden kurabilirim’ dedi.”

⁶² Başkâhin ayağa kalkıp Yeşua’ya, “Yanıt vermeyecek misin? Nedir bunların sana karşı ettikleri bu tanıklıklar?” ⁶³ Yeşua sessizliğini bozmadı. Başkâhin ise O’na, “Yaşayan Tanrı adına sana yemin etmeyi buyuruyorum, söyle bize, sen Tanrı’nın Oğlu Mesih misin?”

⁶⁴ Yeşua ona, “Sen söylemiş oldun. Yine de size şunu söyleyeyim, bundan sonra İnsanoğlu’nun Kudretli Olan’ın sağında oturduğunu ve göğün bulutları üzerinde geldiğini göreceksiniz.”

⁶⁵ Bunun üzerine başkâhin giysilerini yırtarak şöyle dedi: “Küfretti! Artık tanıklara ihtiyacımız yok! İşte, O’nun küfrünü duyduk. ⁶⁶ Buna ne dersiniz?”

“Ölümü hakkettiler!” diye yanıtladılar. ⁶⁷ Sonra yüzüne tükürüp O’nu yumrukladılar. Kimileri de O’nu tokatlayıp, ⁶⁸ “Haydi, bize peygamberliğini göster ey Mesih! Sana kim vurdu?” dediler.

⁶⁹ Petrus dışarıda avluda oturuyordu ve bir hizmetçi kız ona gelip, “Sen de Galileli Yeşua’yla birlikteydin!” dedi.

⁷⁰ Ama Petrus herkesin önünde, “Neden bahsettiğini bilmiyorum” diyerek bunu inkâr etti.

⁷¹ Sonra avlu kapısının önüne çıktığında, başka bir hizmetçi kız orada bulunanlara, “Bu adam da Nasıralı Yeşua’yla birlikteydi” dedi.

⁷² Yine Petrus, “Bu adamı tanımıyorum” diye yemin ederek inkâr etti.

⁷³ Kısa bir süre sonra yanında duranlar gelip Petrus’a, “Gerçekten sen de onlardansın, çünkü konuşman seni ele veriyor” dediler.

⁷⁴ Sonra Petrus kendine lanet ederek, “Bu adamı tanımıyorum!” diye yemin etmeye başladı. O anda horoz öttü. ⁷⁵ Petrus, Yeşua’nın kendisine söylediği şu sözü hatırladı: “**Horoz ötmeden önce sen beni üç kez inkâr edeceksin.**” Sonra dışarı çıkıp acı acı ağladı.

27

¹ Sabah olunca, bütün başkâhinler ve halkın ileri gelenleri Yeşua’yı ölüm cezasına çarptırmak konusunda kendi aralarında anlaştılar. ² Onu bağladılar ve götürüp Vali Pontius Pilatus’a teslim ettiler.

³ Yeşua’yı ele veren Yahuda, O’nun mahkûm edildiğini görünce pişman oldu ve almış olduğu otuz parça gümüşü başkâhinlere ve ileri gelenlere geri götürdü. ⁴ Onlara, “Suçsuz adama ihanet ederek günah işledim” dedi.

Ama onlar, “Bundan bize ne? Bunu sen düşün” dediler.

⁵ Yahuda gümüş paraları tapınağın içine atıp gitti. Sonra da kendini astı.

⁶ Başkâhinler paraları toplayıp, “Kan bedeli olan bu parayı tapınak hazinesine koymak doğru olmaz” dediler. ⁷ Yabancıları gömmek için mezar yapılmak üzere Çömlekçi Tarlası’nı satın alma konusunda kendi aralarında anlaştılar. ⁸ Bu nedenle o tarlaya bugüne dek “Kan Tarlası”

denilmiştir. ⁹⁻¹⁰ O zaman Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu:

“İsrael'in çocuklarından bazıları

O'na biçtikleri değer bedeli olan Otuz parça gümüşü aldılar, Efendi'nin bana buyurduğu gibi, Çömlekçi Tarlası'nı satın almak için harcadılar.”

¹¹ Yeşua valinin huzuruna çıkarıldı. Vali O'na “Yahudilerin Kralı sen misin?” diye sordu.

Yeşua ona, “**Söylediğin gibidir**” dedi.

¹² Başkâhinler ve ileri gelenler O'nu suçlayınca hiçbir yanıt vermedi.

¹³ Sonra Pilatus O'na, “Sana karşı yapılan bunca tanıklığı duymuyor musun?” dedi.

¹⁴ Yeşua bunların hiçbirine yanıt vermedi. Vali buna çok şaşırıldı.

¹⁵ Her Pesah Bayramı'nda vali, halkın istediği bir tutukluyu salıvermeyi adet haline getirmişti.

¹⁶ O günlerde Barabba adında herkes tarafından bilinen bir tutuklu vardı. ¹⁷ Bu nedenle halk toplandığında Pilatus onlara, “Kimi salıvermemi istersiniz? Barabba'yı mı, yoksa Mesih denen Yeşua'yı mı?” diye sordu. ¹⁸ Çünkü O'nu kıskançlık nedeniyle kendisine teslim ettiklerini biliyordu.

¹⁹ Pilatus, yargı kürsüsünde otururken, karısı haber gönderip, “O doğru adama dokunma. Çünkü dün gece rüyamda O'ndan ötürü çok sıkıntı çektim” dedi.

²⁰ Başkâhinler ve ileri gelenler, Barabba'nın serbest bırakılıp, Yeşua'nın öldürülmesi için halkı kışkırttılar. ²¹ Vali onlara, “İkisinden hangisini salıvermemi istersiniz?” diye sordu.

“Barabba!” dediler.

²² Pilatus onlara, “Öyleyse Mesih denilen Yeşua’yı ne yapayım?” dedi. Hepsi ona, “Çarmıha gerilsin!” dediler.

²³ Pilatus, “Neden? O ne kötülük yaptı ki?” diye sordu.

Onlar ise, seslerini daha da yükselterek, “Çarmıha gerilsin!” diyerek bağırdılar.

²⁴ Pilatus, yapılacak bir şey olmadığını, tam tersine bir kargaşanın başladığını görünce su aldı ve kalabalığın önünde ellerini yıkayıp şöyle dedi: “Bu doğru kişinin kanından ben sorumlu değilim. Bu işe siz kendiniz bakın!”

²⁵ Bütün halk, “O’nun kanı bizim ve çocuklarımızın üzerine olsun!” diye karşılık verdi.

²⁶ O zaman Pilatus, onlar için Barabba’yı serbest bıraktı. Yeşua’yı da kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti.

²⁷ Sonra valinin askerleri Yeşua’yı Pretoryum adı verilen vali konağına götürüp bütün taburu başına topladılar. ²⁸ O’nu soyup üzerine kırmızı bir kaftan geçirdiler. ²⁹ Dikenlerden bir taç örüp başına geçirdiler, sağ eline de bir kamış tutturdular. Önünde diz çöküp, “Selam, ey Yahudiler’in Kralı!” diyerek O’nunla alay ettiler. ³⁰ Üzerine tükürdüler, kamış alıp başına vurdular. ³¹ O’nunla böyle alay ettikten sonra, kaftanı üzerinden çıkarıp, giysilerini üzerine yeniden giydiler ve çarmıha gerilmek üzere O’nu götürdüler.

³² Dışarı çıktıklarında, Simon adında Kireneli bir adamla karşılaştılar. Yeşua’nın çarmıhını ona zorla taşıttılar. ³³⁻³⁴ “Golgota”, yani Kafatası denilen yere ulaştıklarında, içmesi için Yeşua’ya ödle karıştırılmış ekşi şarap verdiler. Yeşua tadınca bunu

içmek istemedi. ³⁵ O'nu çarmıha gerdikten sonra, askerler kura çekerek giysilerini kendi aralarında paylaştılar. ³⁶ Ardından oturup başında nöbet tuttular. ³⁷ Başının üzerine, "BU, YAHUDİLER'İN KRALI YEŞUA'DIR" yazan bir suç yaftası astılar.

³⁸ O'nunla birlikte biri sağında, biri solunda olmak üzere iki haydut da çarmıha gerildi.

³⁹ Oradan geçenler, başlarını sallayarak Yeşua'ya sövdüler ⁴⁰ "Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Haydi bakalım, kurtar kendini! Tanrı'nın Oğlu'ysan çarmıhtan aşağıya in!" dediler.

⁴¹ Aynı şekilde başkâhinler, yazıcılar, Ferisilerle ve ileri gelenler de alay ederek şöyle dediler: ⁴² "Başkalarını kurtardı, ama kendini kurtaramıyor. Eğer O İsrail'in Kralı'ysa, şimdi çarmıhtan aşağı insin de, O'na iman edelim. ⁴³ Tanrı'ya güveniyordu. 'Ben Tanrı'nın Oğlu'yum' diyordu. Tanrı O'nu seviyorsa kurtarsın bakalım." ⁴⁴ O'nunla çarmıha gerilmiş olan haydutlar da aynı şekilde O'na hakaret ettiler.

⁴⁵ Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü.

⁴⁶ Saat üçe doğru Yeşua yüksek sesle, "Eli, Eli, lama Şevaktani?" yani, "Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?" diye bağırdı.

⁴⁷ Orada bulunanlardan bazıları bunu duyduğunda, "Bu adam Eliyah'ı çağırıyor" dediler.

⁴⁸ İçlerinden biri hemen koşup bir sünger aldı, ekşi şaraba bandırıp bir kamışın ucuna takarak Yeşua'ya içirdi. ⁴⁹ Diğerleri, "Dur bakalım, Eliyah O'nu kurtarmaya gelecek mi?" dediler.

⁵⁰ Yeşua yine yüksek sesle bağırdı ve ruhunu teslim etti.

⁵¹ Tam o sırada, tapınağın perdesi yukarıdan aşağıya doğru yırtılarak ikiye bölündü. Yer sarsıldı ve kayalar yarıldı. ⁵² Mezarlar açıldı ve ölmüş olan birçok kutsalın cesetleri dirildi; ⁵³ Yeşua'nın dirilişinden sonra bu kişiler mezarlardan çıkıp kutsal kente girdiler ve birçok kişiye göründüler.

⁵⁴ Yeşua'yı bekleyen yüzbaşı ve onunla birlikte olan askerler, depremi ve diğer olayları görünce, "Gerçekten bu, Tanrı'nın Oğlu'ydu!" diyerek dehşete kapıldılar.

⁵⁵ Orada, olup bitenleri uzaktan izleyen birçok kadın vardı. Bunlar, Galile'den Yeşua'nın ardından gelip O'na hizmet etmiş olan kadınlardı. ⁵⁶ Aralarında Magdalalı Mariyam, Yakov ile Yosef'in annesi Mariyam ve Zebedi oğullarının annesi de vardı.

⁵⁷ Akşam olunca, kendisi de Yeşua'nın öğrencisi olan Yosef adında, Aramatyalı zengin bir adam geldi. ⁵⁸ Bu adam Pilatus'a gidip Yeşua'nın cesedini istedi. Sonra Pilatus cesedin ona teslim edilmesini buyurdu. ⁵⁹⁻⁶⁰ Yosef cesedi aldı, temiz bir keten beze sardı ve kayaya oyduduğu kendi yeni mezarına koydu. Sonra mezarın kapısına büyük bir taş yuvarladı ve oradan ayrıldı. ⁶¹ Magdalalı Mariyam oradaydı ve diğer Mariyam ise mezarın karşısında oturuyordu.

⁶² Ertesi gün, yani Hazırlık Günü'nden sonraki gün, başkâhinler ve Ferisiler Pilatus'un yanında toplandılar. ⁶³ "Efendim, o aldatıcının daha hayattayken ne dediğini hatırlıyoruz. 'Üç gün sonra tekrar dirileceğim' dedi. ⁶⁴ Bu nedenle, mezarın

üçüncü güne kadar güvenlik altına alınmasını buyruk verin. Yoksa öğrencileri gece gelip cesedi çalar ve halka, ‘Ölümden dirildi’ derler. Ve böylece son aldatmaca ilkinden beter olur” dediler.

⁶⁵ Pilatus onlara, “Yanınıza asker alın, gidip mezarı düşündüğünüz gibi güvenlik altına alın” dedi. ⁶⁶ Böylece askerlerle birlikte gittiler ve mezarı güvenlik altına alıp taşı mühürlediler.

28

¹ Şabat’ın ardından, haftanın ilk günü şafak sökerken, Magdalalı Mariyam ve diğer Mariyam mezarı görmeye gittiler. ² Birdenbire büyük bir deprem oldu. Çünkü Efendi’nin bir meleği gökten indi ve gelip taşı kapıdan yuvarlayarak üzerine oturdu. ³ Görünüşü şimşek gibi, giysisi de kar gibi bembeyazdı. ⁴ Nöbetçiler korkuyla sarsıldılar ve ölü gibi oldukları yere yıkıldılar. ⁵ Melek kadınlara şöyle dedi: “Korkmayın, çarmıha gerilmiş Yeşua’yı aradığınızı biliyorum. ⁶ O burada değil, çünkü söylemiş olduğu gibi dirildi. Gelin, Efendi’nin yattığı yeri görün.

⁷ Çabuk gidin ve öğrencilerine şöyle söyleyin: ‘O ölümden dirildi. İşte, sizden önce Galile’ye gidiyor; orada O’nu göreceksiniz.’ İşte, size söylüyorum.”

⁸ Kadınlar korku ve büyük bir sevinç içinde hızla mezardan ayrıldılar. Koşarak Yeşua’nın öğrencilerine haberi duyurmak için gittiler. ⁹ Öğrencilerine haber vermeye giderlerken, Yeşua ansızın karşlarına çıktı ve onlara, “**Sevinin!**” dedi.

Yeşua’nın ayaklarına sarılarak O’na tapındılar.

10 Sonra Yeşua onlara, “Korkmayın. Gidip kardeşlerime haber verin, Galile’ye gitmelerini söyleyin, beni orada görecekler” dedi.

11 Kadınlar yolda giderken, nöbetçilerden bazıları kente giderek olanları başkâhinlere anlattılar. 12-13 Başkâhinler ileri gelenlerle birlikte bu durumu değerlendirdikten sonra askerlere yüklü para vererek şöyle dediler: “Öğrencileri geceleyin gelip biz uyurken O’nun cesedini çalıp götürdüler diyeceksiniz. 14 Bu, valinin kulağına gidecek olursa, onu biz ikna eder ve size bir zarar gelmesini önleriz.” 15 Böylece parayı alan askerler kendilerine söylendiği gibi yaptılar. Bu söylenti Yahudiler arasında bugün de yaygındır.

16 On bir öğrenci Galile’ye, Yeşua’nın kendilerini gönderdiği dağa gittiler. 17 Yeşua’yı gördüklerinde O’na tapındılar. Ama bazıları şüphe içindeydi. 18 Yeşua yanlarına gelip onlara şöyle dedi: “Gökte ve yerde bütün yetki bana verildi. 19 Gidin ve bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un adıyla vaftiz edin; 20 size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, çağın sonuna dek her zaman sizinle birlikteyim.” Amin.

Yeni Türkçe Kutsal Kitap Çevirisi (YTC) The Holy Bible in the Turkish Language, translated from the World English Bible

Copyright © 2023, 2024 İsmail Serinken

Language: Türkçe (Turkish)

Bu çeviride Tanrı'nın Çıkış 3:14-15 ayetlerinde Moşe'ye açıklamış olduğu, değişmez ve ebedi adı "Yahve" kullanılmıştır. Yine Tanrı'nın kutsal adından gelen ve bütün adların üzerindeki en yüce ad olan Mesih'in adı da, özgün haliyle, Yeşua" olarak kullanılmıştır. Kutsal Kitap'ta bulunan tüm diğer adlar da özgün halleriyle kullanılmıştır. Bu çeviri yapılırken çevirinin yapıldığı ana metin olan World English Bible (WEB) çevirisi gibi, metni daha anlaşılır hale getirme çabasıyla yapılan yorumlardan kaçınılmış, metin mümkün olduğu kadarıyla, kelime kelime, yani literal olarak çevrilmiştir.

CC-BY-ND

Bu İncil tercümesi kontrol ediliyor. Eğer herhangi bir hata bulursanız lütfen turytc@eBible.org adresinden bize bildirin.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 30 Apr 2024 from source files dated 30 Apr 2024

19fdae70-69be-522d-9a4e-8538db60f3c5